

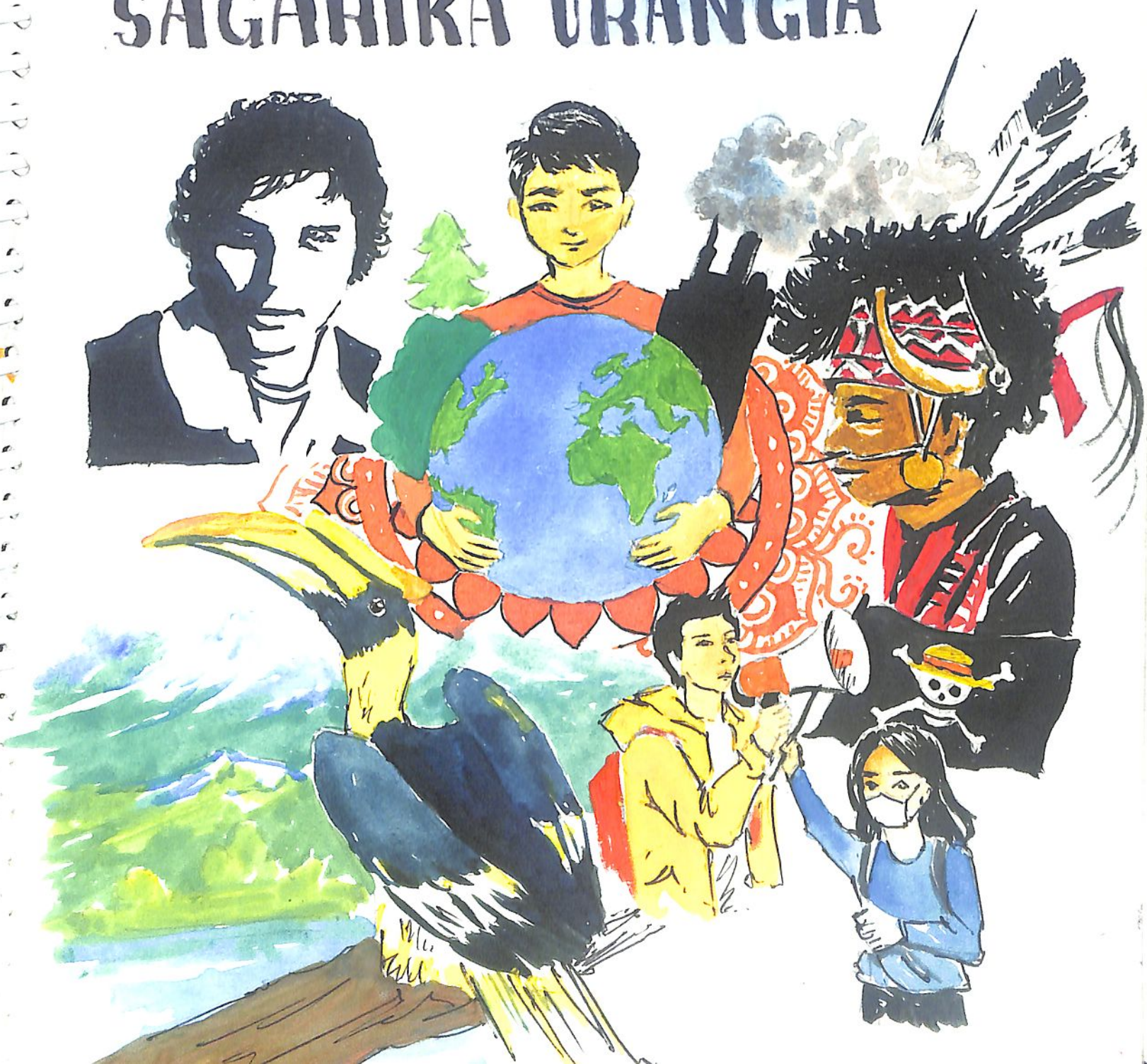
POSITRON

2ND EDITION

2026

MONJIT NATH

SAGARIKA URANGIA

বৌপাতৰ তাৎপৰ্য

বৌপাতে বৰ্তমানৰ যুৱ সমাজ আৰু পৰিৱেশ
সংৰক্ষণশীলতাৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰে। সমাজ,
সংস্কৃতিৰ লগত পৰিৱেশৰ সংৰক্ষণশীলতা মানৱ
জীৱনৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ। পৃথিৱী আৰু
পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ বাবে যুৱ সমাজৰ এক
মহৎ কৰ্তব্য আছে।

To the voice that echoes across generations,
Lubeen Craig is not just an artist - he is
an emotion woven into the soul of Assam.
His music carries the fragrance of the land,
the rhythm of its rivers, and the heartbeat
of its people.

Lubeen da, your artistry transcends music.
You have given Assam a voice that the world
listens to, and a legacy that will live far
beyond time. "Your music is not just heard -
it is loved."

With deep respect and admiration.

GLOBAL FOOD CULTURE

Dear Readers,

With renewed enthusiasm and a deeper sense of purpose, we proudly present the second edition of *Position*.

This edition moves beyond the boundaries of a single discipline and steps into the vast, interconnected world we inhabit. From the serenity of nature to the richness of culture, from the universal language of food to the adrenaline of sports, and from the complexities of politics to the urgency of ongoing global crises—this issue reflects life in all its diversity and intensity.

Nature reminds us of balance of system that thrive in harmony and collapse in neglect. Culture tells the story of who

We are, carrying the wisdom of generations
in its rhythms, language, and traditions.

Food becomes more than sustenance; it is
memory, identity, and connection served on a
plate. Sports teach us resilience, discipline,
and the spirit of unity beyond boundaries.

At the same time, we do not turn away
from the realities of our world. Politics and
global crises shape the course of nations and
the lives of individuals alike. In these pages,
we aim not only to inform but to encourage
reflection - on power, responsibilities, and
the role each of us plays in shaping the future.

Much like chemistry binds elements into
meaningful compounds, this edition brings
together diverse ideas into a cohesive whole.
It is in this fusion that true understanding
emerges.

I extend my heartfelt gratitude to our writers,
artists, and contributors, whose dedication has
transformed these pages into a vibrant
tapestry of thought and expression. To our

readers — this magazine is as much
yours as it is ours. Question it, engage
with it, and let it inspire dialogue.

As you turn these pages, we invite
you to explore, to reflect, and to
connect — with the world around you
and the ideas within you.

Monyit Nath, Editor

Positron 2nd Edition

আলোচনীখনৰ লগত জড়িত সকলোৱে
বৃহত্তৰাৰে শৰাই আগবঢ়াইছে।

CONTENTS

◇ ARTICLE / প্রবন্ধ

↳ প্রকৃতি স্নাহিত্য :

1. দিহিং পাটকাই বর্ষীয় উদ্যান
2. Aravalli Hills : An ecological crisis
3. মোলাই কাঠনি : যাদব পায়েডু
4. Delhi : An air pollution hotspot

↳ সংস্কৃতি স্নাহিত্য :

1. জুবিনব সুবত অসমব সংস্কৃতি
2. Hornbill festival
3. জোনবিন মেলা
4. The art of Alpana

↳ রাজনীতি, সমাজনীতি

1. Manufactured Fear : Terrorism
2. Gen-z protest
3. War in the middle east and its impact in India

↳ ক্রীড়া

- ① Indian Women's Cricket team
- ② Paralympic

↳ খাদ্য সংস্কৃতি

1. এশা প্রবর্তী শাক
2. Northeast cuisine

↳ প্রতিবেদন

1. ভারত की त्रि-सेवा शक्ति

✧ বংসন : এক Nostalgia

✧ Poem / কাবিতা

- ① অপেক্ষা
- ② কূল
- ③ কাবিতা
- ④ The chase
- ⑤ Love for Nature
- ⑥ Where roots Remember light

✧ A travel story - Tumjung Peak

✧ A Biography on Asha Bhosle

✧ Film review - Boong

✧ Book review - White Night

☆ Story —

1. अनप्राप्ति
2. शबुल का नया सफर
3. The world without us.

☆ Art

দিহিং পাটকাই
DIHING PATKAI

উদ্যান

ARTICLE ৩১

৩১০.

- Nirjur

দিহিং পাটকাই অঞ্চলৰ এক অংশ। এই
ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানক বিজুতি তথা ঘন বনাঞ্চলৰ বাবে
ইয়াক 'পূবৰ আমাজান' (The Amazon of the east)
বুলিও কোৱা হয়। এই অঞ্চলৰ চহকী জৈৱবৈচিত্ৰ্যৰ
উপৰি ঐতিহাসিকভাৱে অপৰ্যাপ্ত জ্ঞান যেনে
দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ৰি দুলাসমূহ, ফিল্মৰেল পক্ষ
আৰু এছিয়াৰ আটাইতকৈ পুৰণি জিৰায়ে
তেলশোধনাগাৰ আদিৰ অৱস্থিতিও গুৰুত্বপূৰ্ণ।
২০০৪ চনৰ ১৩ জানুৱাৰী তাৰিখে দিহিং পাটকাইক
বন্যপ্রাণী অঞ্চলৰ হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হয়।
এই অঞ্চলৰ দিহিং পাটকাই বৃত্তী প্ৰকল্প
(Patkai Elephant Reserve) ৰ এটা অংশ।
২০২০ চনৰ ১৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে অসম চৰকাৰে

প্রকৃতি স্মাহিত্য

১৩০০

- Nirjhar

বৃহত্তম দিহিং পাটকাই সংৰক্ষণস্থল এক অংশ। এই
ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানক বিস্তৃতি শুনা ঘন বনাঞ্চলৰ বাবে
ইয়াক 'পূবৰ আমাজান' (The Amazon of the east)
বুলিও কোৱা হয়। এই অঞ্চলৰ চহকী জৈৱবৈচিত্ৰ্যৰ
উপৰি ঐতিহাসিকভাৱে অৱলম্বিত স্থান যেনে
দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়কালত সৰু, কিলোৱেল পথ
আৰু এছিয়াৰ আটাইতকৈ পুৰণি জিৰা
তৈলশোধনাগাৰ আদিৰ অৱস্থিতিও গুৰুত্বপূৰ্ণ।
২০০৪ চনৰ ১৩ জানুৱাৰী তাৰিখে দিহিং পাটকাইক
বন্যপ্ৰাণী সংৰক্ষণস্থল হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হয়।
এই সংৰক্ষণস্থল দিহিং পাটকাই হস্তী প্ৰকল্প
(Patkai Elephant Reserve) ৰ এটা অংশ।
২০২০ চনৰ ১৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে অসম চৰকাৰে

দিহিং পাটকাই ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান DIHING PATKAI NATIONAL PARK

দিহিং পাটকাই অসমৰ
ডিব্ৰুগড় আৰু তিনিচুকীয়া
জিলাত অৱস্থিত এখন
ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান। ই

— Nirjupriya Gogoi

বৃহত্তৰ দিহিং পাটকাই বৰ্ষাৰণ্যৰ এক অংশ। এই
ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানক বিস্তৃত শুষ্ক ঘন বনাঞ্চলৰ বাবে
ইয়াক 'পূবৰ আমাজান' (The Amazon of the east)
বুলিও কোৱা হয়। এই অঞ্চলৰ চহকী জৈৱবৈচিত্ৰ্যৰ
উপৰি ঐতিহাসিকভাৱে অৱশ্যেপূৰ্ণ জ্ঞান যেনে
দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ অসামৰিক সন্ধি, ফিলিপিন পক্ষ
আৰু এছিয়াৰ আটাইতকৈ পুৰণি জিৰা
তেলশোধনাগাৰ আদিৰ অৱস্থিতিও গুৰুত্বপূৰ্ণ।
২০০৪ চনৰ ১৩ জানুৱাৰী তাৰিখে দিহিং পাটকাইক
বন্যপ্রাণী অধ্যয়ন্য হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হয়।
এই অধ্যয়ন্য দিহিং পাটকাই হস্তী প্ৰকল্প
(Patkai Elephant Reserve) ৰ এটা অংশ।
২০২০ চনৰ ২৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে অসম চৰকাৰে

এক আধিসূচনা যোগে ইয়াং ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানলৈ
 উন্নীত কৰে। এই বৰ্ষাৰণ্যখন অসমৰ তিনিখন
 জিলা অৰ্থাৎ দিব্ৰুগড়, তিনিচুকীয়া আৰু
 জিৰাংগাওঁৰ প্ৰায় ৩৭৫ বৰ্গ কিলোমিটাৰ
 জুৰি বিস্তৃত হৈ আছে। দিহিং পাৰ্কিং
 আৱৰণৰ বনাঞ্চল হৈছে অসম উপত্যকাৰ
 প্ৰাকৃতিক সিস্টেম বনাঞ্চল (Assam Valley
 Tropical Wet Evergreen Forest) . ২০২০ চনত

ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানলৈ উন্নীতকৰণৰ পিছত ইয়াৰ
 স্নাটিকালি ২৩১.৬৫ বৰ্গ কিলোমিটাৰলৈ বৃদ্ধি
 কৰা হয়। এই ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানৰ বৰ্ষা
 প্ৰায় প্ৰাকৃতিক সিস্টেম। গড় বৰষুণৰ পৰিমাণ
 ৪,০০০ মিলিমিটাৰতকৈ বেছি হয়। ইয়াত সুলত,
 চিৰসেউজীয়া বনাঞ্চল, হৈ-উৰ্ণৈ, জলাহুৰ্মি-

আদি দেখা যায়। উল্লেখযোগ্য উদ্ভিদ প্রজাতিবোৰ
 হৈছে - হোলোং, মেকাই, ধূনা, নাহৰ, শামকঁঠাল,
 ছেৰ, শলখ, শুটো, ডিম্বৰ ইত্যাদি। তদুপৰি
 ইয়াত নানা প্ৰকাৰৰ দ্ৰেণীয়া জাতীয় উদ্ভিদ, অৰ্কিড,
 লতা-জাতীয় উদ্ভিদ আদি দেখা পোৱা যায়।
 দিহিং পাৰ্কৰ প্ৰাণীকুলৰ বিচিত্ৰত্ব অন্য
 প্ৰকাৰ লক্ষণীয় দিশ। ইয়াত বৰ্তমানলৈকে ৪৩বিধ
 স্তন্যপায়ী প্ৰাণী, ৪৭বিধ সৰীসৃগ আৰু ৩১০বিধ
 পখিলাৰ প্ৰজাতি পোৱা গৈছে। ইয়াত সৰ্ব্বাধিক
 দেখিবলৈ পোৱা স্তন্যপায়ী প্ৰাণীবোৰ হ'ল -
 হুঁচী বান্দৰ, লাজুকী বান্দৰ, হাতি, দ্ৰেণীয়া জাতীয়
 বাঘ, নাহৰফুটুকী বাঘ, বনৰীয়া স্ম'থ, বনৰৌ,
 শেলুক আদি। দিহিং পাৰ্কৰ বৰ্ষাৰণ্যত ২৯৩বিধ
 চৰাইৰ প্ৰজাতি সন্ধানৰ্থে তথ্য পোৱা গৈছে।
 এই চৰাইসমূহ ৫১বিধ পৰিয়ালৰ ২৭৪ গোটৰ
 অন্তৰ্ভুক্ত। কঠিন চৰাই (Woodland Birds) ৰ বাবে
 অধ্যায়ন্যথন চৰুী। বৰ্তমান তিনিখনৰো অধিক
 প্ৰজাতিৰ চৰাই সন্ধানৰ্থে গৈছে। এই অধ্যায়ন্য-
 তথ্য বিশ্বৰ বিভিন্ন সৰ্বাধিক দেশত আহে।
 অধ্যায়ন্যথনৰ সন্ধানত বুঢ়ীদিহিং নদীৰে গৈছে।
 তদুপৰি নামতেঃ নদীখন অৰণ্যচলৰ পৰা বৈ
 আহি অধ্যায়ন্যথনৰ সন্ধানত বুঢ়ীদিহিংত পৰিছে।

ARAVALLI HILLS

an ecological crisis

INTRODUCTION

— Priyanka Sarmah

The Aravali Hills are one of the oldest mountain ranges in the world, extending across Gujarat, Rajasthan, Haryana and Delhi. They are often called the "green lungs" of North India because they help maintain air quality and environmental balance. These hills have existed for millions of years and play a very important role in supporting natural systems such as clean air, water and climate regulation. However, in recent years, the Aravali Hills have been facing a serious ecological crisis due to increasing human interference and lack of proper conservation.

ECOLOGICAL IMPORTANCE

The Aravali serve many important environmental functions. They act as natural barrier that prevents the spread of the Thar Desert towards the fertile regions of North India. They help in controlling temperature and improving air quality by reducing pollution levels. The hills also play a key role in ground water recharge, which is essential for water supply in nearby areas. In addition, the Aravali are rich in biodiversity, providing habitat to a wide variety of plants, animals and birds.

CAUSES OF CRISIS

Despite their importance, the Aravali Hills are being damaged at an alarming rate. Illegal mining is one of the major causes, as it leads to the destruction of hills and natural landscapes. Large scale deforestation for urban expansion, roads, and construction has reduced forest cover significantly. Rapid urbanisation and pollution growth have increased the demand for land and resources, putting pressure on the ecosystem.

ENVIRONMENTAL IMPACT

The destruction of the Aravalis has resulted in several environmental problems. Air pollution has increased due to the loss of trees & green cover. Dust storms have become more frequent, especially in North India. Groundwater levels are decreasing because the natural process of water recharge has been disturbed, leading to water scarcity in many regions.

CONCLUSION

The Aravali Hills are an essential part of India's natural heritage and environmental system. Their degradation is a serious concern that requires immediate attention. Protecting the Aravalis is necessary for maintaining ecological balance, ensuring water availability, and reducing pollution.

মোলাই কাঠনি

ব্রহ্মপুত্ৰৰ বুকুত অৱস্থিত
স্বাভুলীৰ হোডজীয়া প্ৰকৃতিৰ
স্বাভুত নিদ্ৰুত্ৰাণেৰে শ্বিয় হৈ
আছে প্ৰথম জীৱন্ত কাব্য

- মুলাই কাঠনি । এই কাঠনি মন অসমৰ
কোফিলানামুখৰ ওচৰৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ চাপৰিত
স্বাভুলীৰ জিলাৰ অন্তৰ্গত প্ৰথম অৰণ্য । এই অৰণ্য
শেষতীয়া পৰিষ্কাৰ কৰ্মী আৰু বনৰক্ষী তথা
অৰণ্য মানৱ ৰূপে ম্যাত যাদৱ পায়েৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ
উনামুখ চাপৰিৰ এক বৃহৎ প্ৰলোভিত গছপুলি
ৰোপণ কৰি অৰণ্যলৈ ৰূপান্তৰ কৰিছিল । এই
৫৫০ হেক্টৰ অঞ্চল জুৰি থকা অৰণ্যখন যাদৱ
পায়েৰে সন্মানাৰ্থে তেওঁৰ উপনাম 'মোলাই'
নামেৰে নামাকৰণ কৰি 'মোলাই কাঠনি' ৰূপ
হৈছে ।

১৯৭৯ চনত ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ কালিবেত বন্দ
 জাপান সৰকাৰ দৃশ্য দেখি তেওঁ গভীৰভাৱে প্ৰভাৱিত
 হৈছিল। তাৰ নিচত তেওঁ কালিবেত গছৰ
 ৰোপন কাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে আৰু সেই
 ঠাইখনেই সেউজীয়া কৰাৰ সংকল্প লয়। ধীৰে
 ধীৰে এই ঠাইজোখৰ এখন আৰু বনলৈ
 পৰিণত হয়।

আজিৰ দিনত স্মল্‌হি কাঠনি এখন ঘন
 আৰু সেউজীয়া বন, য'ত বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ গছ-
 গছনি, পশু-পক্ষী আৰু জীৱ-জন্তু বসবাস
 কৰে। ইয়াত হৰিণ, বান্দৰ, পাখিলা আৰু
 বহুতো চৰাই দেখা যায়। এই বনে পৰিবেশ
 সংৰক্ষণত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে
 আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ ক্ষয় কমেওহে সহায়
 কৰে।

শেহতীয়াকৈ স্মল্‌হি কাঠনিত দুজুতিকাৰীৰ
 সন্ধান হৈছে। মাৰ ফলদ্বৰূপে অৰণ্যখনত
 ১৪ জোপাকৈ শিকলু গছ কাটি অৰণ্যখন ধ্বংস
 কৰিছিল। যিখন অৰণ্য সৃষ্টিৰ কাৰেই অৰণ্য
 জ্ঞানৰ যাদুৰ পায়োঙে পদাশ্ৰী অনুমান লাভ
 কৰিছিল, যিখন অৰণ্য সৃষ্টিৰ কাৰেই অসমৰ

বিশ্বদৰকাৰত স্বীকৃতি প্ৰদান কৰাইছিল, আজি
এই অৰণ্যখন সুৰক্ষিত নহয়। উল্লেখ্য
যে হোমলাই অৰণ্য হৈছে বালিৰ ওপৰত জানসূচী
বিশ্বৰ প্ৰথমখন অৰণ্য। সেই বিখ্যাত
অৰণ্যখন অসুৰক্ষিত হোৱাটো দ্বাৰাবিৰুদ্ধ এটা
চিন্তনীয় বিষয়।

হুলাই কঠিন যুগ্মল এখন বন নহয়,
ই জানুহৰ দুৰ্ভাগ্য, ধৈৰ্য আৰু প্ৰকৃতিৰ
প্ৰতি ভালপোৱাৰ এক জীৱন্ত উদাহৰণ। ইয়াত
থকা প্ৰতিটো গছ, প্ৰতিটো জীৱই যেন এটা
বাহিনী কয় - অংগাঙ্গৰ, ধৈৰ্য আৰু
আমা - আৰাংমাৰ।

শোমত ক'ব পাৰি, হুলাই কঠিন এক
প্ৰেৰণা - যিয়ে শিক্ষাগৰাই যে এজন জানুহেও
পৃথিৱীখন সলনি কৰিব পাৰে।

DELHI

An Air-pollution hotspot

Introduction

- Bineta chetty

Air pollution hotspots are places in a city where pollution levels are consistently high. These areas need priority action to reduce pollution and protect people's health. In India, authorities use area-specific action plans to manage these hotspots. Delhi is a good example.

Delhi's Hotspots

Delhi has many pollution hotspots. In 2018, the Environment Department of Delhi identified 13 major air pollution hotspots. These are Anand Vihar, Ashok Vihar, Bawana, Dwarka, Jahangipur, Mundka, Narela, Okhla, Punjabi Bagh, R.K. Puram, Rohini, Vivek Vihar and Wazirpur. By 2024, the number increased to 22, according to a 2024 report (January

2022 to October 2024).

Identifying and Classifying Hotspots

Hotspots are found by mapping areas with high land surface temperature (LST), high air pollution (PM_{2.5}), and dense buildings and infrastructure. In Delhi, 13 priority areas such as Anand Vihar, Wazirpur, and Narela have the highest pollution. These areas are affected by industries, traffic congestion, and less green cover.

Hotspots are of two types:

- Urban Heat Hotspots: High temperature areas, often near buildings and power plants.
- Air Pollution Hotspots: Areas with high PM_{2.5} levels, found through regular monitoring.

Impact on Human Health

Air pollution causes many health problems. Every year, about two million people die worldwide due to air pollution. In cities, it is a major reason for illness and early deaths.

Main sources of urban air pollution are:

- Transport (cars, buses, trucks)
- Power generation (coal)
- Industries and factories

- Cooking and heating at home

Major pollutants include $PM_{2.5}$, PM_{10} , CO, SO_2 , NO_x , benzene, toluene, xylene, and other harmful chemicals.

Conclusion

Delhi's air pollution is a serious problem that needs quick and long-term action. Many areas have high and rising pollution levels. Finding hotspots helps the government take targeted steps, use resources properly and check the effects of actions. This will improve air quality and protect people's health.

জুবিনৰ সুৰত অক্ষয়ৰ অংকুতি

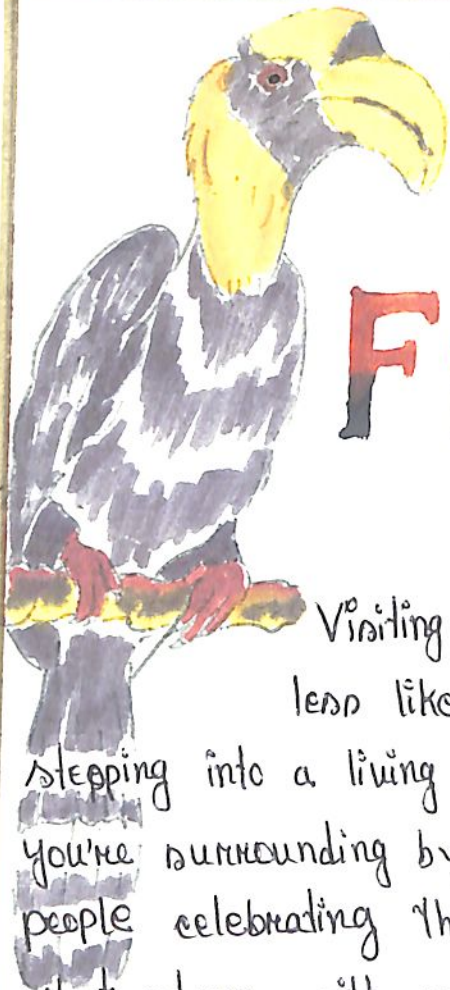
— গুৰুদেৱী ফুকন

অক্ষয়ৰ অংগীত জগতৰ চৰ্চাত স্ৰী হলেই
মনত সৰ্বপ্ৰথম (স্মৰণীয়) উদয় হয় জুবিন গাঙ্গৰ
নাম , তেওঁৰ কণ্ঠত মেন অক্ষয়ৰ মনটি ,
মানুহ , নদী , পাহাৰ আৰু উন্নয়নৰ আশংকা-
লুকাই- আচ্ছ । জুবিনৰ গান কেবল সুৰ নহয়,
ই অক্ষয়ৰ অনুভৱ স্মৰণ আৰু অংকুতিৰ
এক অক্ষয়ৰ প্ৰতিচ্ছবি ।

তেওঁৰ গীতত অক্ষয় অক্ষয়ৰ চিৰমেই অক্ষয়-ৰূপ
দেখিবলৈ পাওঁ- বিশ্ব উলহ , গাঁওৰ অৰলতা,
প্ৰেমৰ বেগমল অনুভৱি , আৰু কেতিয়াবা
জুবিনৰ দুখ - বেদনা , বিজ্ঞানকো বিশ্ব সমন্বত
জুবিনৰ গান আৰম্ভনে মেন উন্নয়নৰ আনন্দ
অক্ষয়ৰ নহয় । তেওঁৰ কণ্ঠই বিশ্ব জেলে পৈন্যৰ
উচ্ছ্বাসক আৰু অধিকা স্মৰণ কৰি জেলে ।

সুবিধে অসমীয়া লোকসংগীতক আধুনিক
সুৰৰ সৈতে মিলাই এক নতুন অন্তৰংগ ৰূপ
দিছে। এই-কাৰণেই তেওঁৰ গান বৃদ্ধি, সুৰক-
সুৰতী সকলো বয়সৰ মানুহৰ হৃদয় জয়গ-
ৰে। তেওঁ- অসমৰ ণমা আৰু সাংস্কৃতিক
কেৱল সংৰক্ষণ কৰাই নহয়, নতুন
প্ৰকাশৰ সাজতো গাৰ সাজ বহুৱাইছে।

তেওঁৰ সুৰত অসমৰ সাংস্কৃতিৰ সৰম,
ঐতিহ্য আৰু গৌৰৱ জটিলত প্ৰতিফলিত
হয়। সচকৈ, সুবিনৰ কলিত অসমীয়াৰ
আত্মাই- মেন সুৰ হৈ বাজি বয়।

HORNBILL FESTIVAL

— Deepjyoti Gogoi

Visiting the Hornbill Festival in Nagaland feels less like attending an event and more like stepping into a living story. The moment you reach Kisama, you're surrounded by colors, music and the warmth of people celebrating their traditions with pride. What stays with you is not just the performances, but the feeling. Watching the Naga tribes dance in their traditional attire, hearing the deep beats of the long drums, and seeing smiles everywhere — it all feels so real and alive. You don't just watch the culture, you feel a part of it.

Walking through the festival, you come across small food stalls offering local dishes, people laughing and sharing stories, and artists proudly showcasing their crafts. Even if you're

new, you don't feel like an outsider for long.

An evening sets in, the festival lights up with music and energy. The crowd gathers, the wide changes, and suddenly it feels like one big family celebrating together.

In the end, the Hornbill festival becomes more than just a memory - it becomes a feeling you, a reminder of how beautiful and diverse cultures can bring people closer.

জোনবিল মেলা

- Sagarika Urangia

জোনবিল মেলা অসমৰ এটি আৰু প্ৰধান পুৰণ
আৰু ঐতিহ্যবাহী উৎসৱ। এই মেলা প্ৰতি বছৰে
স্বৰ্গ অসমৰ জাগৌৰোডৰ অসীপৰীতী দৈয়া-বেলগুৰিৰ
জোনবিলৰ পাৰত অনুষ্ঠিত হৈছে। সাধা বিহুৰ পিছৰে
বৃহৎপাতি বাৰৰ পৰা আৰম্ভ হৈ তিনিদিনীয়াকৈ
অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই মেলাখন স্থানত সন্মতল
অঞ্চল আৰু পাহাৰৰ লোকসকলৰ সাজত সন্মতীতি
আৰু বাণিজ্যিক সন্মতৰ গঢ়ি তোলাৰ উদ্দেশ্যে
আয়োজন কৰা হয়। এই মেলাৰ আৰম্ভণিকৈ
বিশেষ বৈশিষ্ট্য হ'ল বিনিময় প্ৰথা (Barter system)।
শিৱাসম্প্ৰদায় আৰু বিভিন্ন জনজাতিৰ লোকসকলে
পাহাৰৰ পৰা নানী আহি শাক-পাচলি, ফল-মূল,
মছলা আৰু হাতৰ কাৰু কৰা সামগ্ৰী আনে।
এইবোৰ সন্মতলৰ মানুহে ধান, মাছ, পিঠা আদি
বহুধা মেতে টকা ব্যৱহাৰ নকৰাকৈ বিনিময় কৰে।

এই পদ্ধতিটোৱে প্ৰাচীন বাণিজ্য ব্যৱস্থাৰ এক
জীৱন্ত উদাহৰণ হিচাপে বিবেচিত হয়।

মেনাৰ আৰম্ভণিতে জোনবিলত সন্মুখীয়া
স্নাচৰ বা অনুষ্ঠিত হয়, য'ত বহুতোক একেলগে
অংশগ্ৰহণ কৰে। এই কাৰ্যসূচীয়ে স্নাজৰ
স্নাজৰ প্ৰকাশ, সহযোগিতা আৰু ভাগ-বতৰা
কৰাৰ মানসিকতা প্ৰকাশ কৰে। জোনবিলৰ
মেনাৰ আৰম্ভণি কমে, কেতিয়া কৰিছিল গৰ
সঠিক তথ্য দোৰা নাযায় যদিও তথ্যনিৰ-
মোডাৰ্জ্য প্ৰতিষ্ঠাৰ দিনৰে এই মেনাৰ আৰম্ভণি
হোৱা বুলি পণ্ডিত - গৱেষকসকলে স্নত পোষণ
কৰিছে। মোডাৰ্জ্য হৈছে এই মেনাৰ উদ্ভাৱন।
ইয়াৰ উপৰি, শিৱ সন্মুখীয়াৰ পৰম্পৰাগত স্বৰ্গী
প্ৰতিয়াও এই মেনাৰ অংশীদাৰ বেপাৰীসকলৰ পৰা
প্ৰতীকীভাৱে কৰা অংশ কৰে, যিয়ে এই উৎসৱৰ
ঐতিহাসিক দিশটো প্ৰকাশ কৰে।

জোনবিল মেনাৰ বিভিন্ন সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচী
অনুষ্ঠিত হয়। লোকনৃত্য, লোকসংগীত, পৰম্পৰাগত
পিন্ধনি আৰু স্থানীয় আদৰ্শ মেনাৰখনক অধিক
আকৰ্ষণীয় আৰু বৰ্তী কৰি তোলে। দুৰ-দূৰনিৰ
পৰা লোকসকলে এই মেনাৰ অংশীদাৰ

অসমৰ বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ সংস্কৃতিৰ অনুভৱ লাভ কৰে।

পৃথিৱীৰ পৰা বিভিন্নয় প্ৰথা-লুপ্ত হৈ
পাৰিল যদিও অৱশ্যে এই জোনকিন মেলাত
বিভিন্নয় প্ৰথা বৰ্তি থাকি পাহাৰ ওমাৰ
হৈমসমৰ সৰসমৰ শিকলিডাল আজিও যেনো
বিছিনি নোহোৱাকৈ বৰ্তি আছে। চাৰিওফালে
বিশ্বাস আশ্বাস বংগহোৱাৰ সন্ময়ত,
বোনাও বাকো হেৰুৱান নকৰাকৈ পাহাৰৰ
তিয়া জনগোষ্ঠীৰ সহজ অৰল বনটোক প্ৰতিয়াও
বৰ্তমান সময়ৰ কুটিলগতি-অপৰল কৰিব
পৰা নাই। তেওঁলোকৰ কলাকৃষ্টি, সাহিত্য
পৰম্পৰা স্বীতি-নীতি আদি জোনকিন মেলা
থলীত প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ পৰ্যাপ্ত সুবিধা
প্ৰদান কৰাটো শুভ লক্ষণ।

জোনকিন মেলাখন কেৱল অথন
স্বাধাৰণ মেলা নহয়, ই অসমৰ বৈচিত্ৰ্য,
সংস্কৃতি, বাণিজ্য আৰু সামাজিক বৈক্য
এক শুক্লপূৰ্ণ প্ৰতীক।

আলপনা

THE ART OF ALPANA

— Kalpita Roy

আলপনা বা আলিঙ্গন হল লেপন করে করা কারুকার্য; সাধারণত একটি বা দুটি রঙের অঙ্ক বিশিষ্ট রেখাচিত্র। বাড়ির চৌকাঠে, আড়িনায়, বিয়ের পিঁড়িতে, হিন্দু পূজা মণ্ডপে ইত্যাদি জায়গায় সাদা আলপনা খুব চল আছে। এটি স্থানীয় ক্ষণস্থায়ী লোককলার। সমাজজীবনে প্রচলিত নানাবিধ অনুষ্ঠান ও পূজাসজ্জার জন্য আলপনা অঙ্কন করা হয়।

প্রকার -

কাঁচগুঁড়ো দিয়ে তৈরি আলপনাত্তে বেলে পাথরের ফুল স্থতির প্রতিস্থতি বাংলার আলপনায়। চিত্রাচরিত্রাবে ত্রিজে চালগুঁড়ো সাদা রং হিঙ্গাবে ব্যবহার হত্তে পারে। সাধারণত চালের গুঁড়োর পিটলীর মষ্টে ছোট এক টুকরো বগলড় কিংবা পাটের টুকরো ত্রিজিয়ে নিয়ে অনামিকা দিয়ে আলপনা

আঁকা হয়। আলপনার ছবিগুলো পুর রেখায়
ঠেরি ও দ্বিমাত্রিক। সাধারণত মেঝের উপরই আলপনা
করা হয়। অরণ্যকাল কাল থেকেই বাংলার
স্বাধীনতা ধর্মীয় ও সামাজিক অনুষ্ঠানদির
উদ্দেশ্যেই আলপনার অনুশীলন করে আসছেন।
বিষয়বস্তু হিসেবে আলপনায় আঁকা হয় পদ্ম,
ধানের গুচ্ছ, বৃষ্টিপাত রেখা, সূর্য, মই, লক্ষ্মীর
পদচিহ্ন, শ্রীকৃষ্ণের শিশু পদচিহ্ন, মাছ, পান,
শঙ্খমালতা ইত্যাদি। বর্তমান যুগে মুসলমানরাও
বিবাহ ও অন্যান্য সামাজিক - সাংস্কৃতিক ও ধর্মীয়
অনুষ্ঠানে আলপনা আঁকন করে থাকেন।

অনেক পণ্ডিতই ব্রত ও পূজার সঙ্গে সংশ্লিষ্ট
আলপনার প্রাক-আর্য ব্রহ্মবণের উৎপত্তি বলে
চিহ্নিত করেন। প্রকৃষ্ট ফোরমায়ারিত চাকার
কেন্দ্রীয় শহীদ সিনার ও সিনার সংলগ্ন অঙ্কনশিল্পে
আলপনা করা হয়। প্রচলিত রীতির আওতার
সীমিত ক্ষেত্র ও অনুষ্ঠান, পটভূমি ও শৈল্পিক
ব্যবহার আলপনার রূপে লক্ষ করা যায়।
আধুনিক আলপনার চারিত্রিক বৈশিষ্ট্য বিস্তৃত,
আলংকৃতিক, ধর্মনিরপেক্ষ ও সামঞ্জস্যপূর্ণ।

আলপনার - বিষয়বস্তু ও স্ফোটিক -

আলপনায় সাধারণত গ্রামবাংলার দৈনন্দিন জীবন ও প্রকৃতির প্রতিফলন দেখা যায়। প্রচলিত কিছু স্ফোটিক হলো: লক্ষ্মীর পদচিহ্ন - অমৃত্যুর প্রতীক হিসেবে আঁকা হয়।

প্রাকৃতিক উপাদান: পদ্ম ফুল, ধানের গুচ্ছ, লতাপাতা, সূর্য, ঝঞ্ঝা এবং মাছের স্ফোটিক খুবই জনপ্রিয়।

জ্যামিতিক নকশা: বৃত্তাকার ও ত্রৈভুজ নকশা আলপনার অন্যতম প্রধান বৈশিষ্ট্য।

সাংস্কৃতিক গুরুত্ব -

আলপনাকে পবিত্রতা ও অমৃত্যুর প্রতীক মনে করা হয়। গ্রামবাংলার নারীরা যুগ যুগ ধরে এই শিল্পকে বাঁচিয়ে রেখেছেন। শান্তি নিকেতনের কলা ওরেনে রবীন্দ্রনাথ ঠাকুর ও নন্দলাল বসুর উদ্যোগে এই শিল্প এক নতুন আত্মপায় এবং আধুনিক শিল্পের স্রষ্টা লাভ করে।

MANUFACTURED

কাজনাতি

সমাজনাতি

Their aim isn't to kill thousands; rather, ... to scare millions. By selecting symbolic targets, they push their agenda into the global spotlight. This achieves a psychological effect that far surpasses their physical power.

However, the fear isn't just manufactured by the perpetrators. Governments and media often amplify it, turning anxiety into a political commodity. A fearful public is more likely to: Surrender Privacy: Trading civil liberties for the illusion of "total security."

MANUFACTURED FEAR : TERRORISM

- Monjit Nath

In today's global politics, the most dangerous weapon isn't a bomb. It's the image of one. Terrorism is essentially the "weapon of the weak". When they can't win on a battlefield, extremist groups resort to violence as a form of "theatrical communication". Their aim isn't to kill thousands; rather, it's to scare millions. By selecting symbolic targets, they push their agenda into the global spotlight. This achieves a psychological effect that far surpasses their physical power.

However, the fear isn't just manufactured by the perpetrators. Governments and media often amplify it, turning anxiety into a political commodity. A fearful public is more likely to: Surrender Privacy; Trading civil liberties for the illusion of "total security".

Approve Spending: Justifying massive military and surveillance budgets.

Embrace Polarization: Viewing "the other" through a lens of suspicion rather than diplomacy.

The turning point in global terrorism discourse came after the September 11 attacks. These attacks shocked the world and led to a dramatic shift in international politics. In response, the United States launched the "War on Terror", which justified military interventions in countries like Afghanistan and Iraq. While these actions were presented as necessary for global security, critics argue that the fear generated by such events was used to gain public support for long-term geopolitical strategies.

GEN-Z PROTEST

INTRODUCTION : THE SMARTPHONE AS A PLAYCARD : - Bedanta Boruah

In the 21st century, the iconic image of a protest has undergone a fundamental transformation. Where once the movement was defined solely by the physical presence of a crowd, today it is defined by a dual reality: a playcard in one hand and a smartphone in the other. Generation Z, born into an era of rapid technological evolution and unprecedented global connectivity, has rapidly emerged as a formidable and vocal force in shaping the modern narrative.

Having grown up amidst the constant backdrop of climate crisis, systematic political instability, rapid digital revolutions, and widening social inequalities, this generation possesses a level of global awareness

and connectivity that surpasses any previous demographic. Unlike the protest movements of the past, which were often constrained by geography and traditional media gatekeepers, Gen Z has mastered the art of blending the power of physical presence with the infinite reach of digital platforms. For this generation, protests are not merely spontaneous reactions to events; they are profound expressions of identity, vehicles for expressing frustration, and vital hubs of hope for a future they are actively working to reshape.

THE ANATOMY OF RESISTANCE: FROM NEPAL TO THE NORTH EAST:

The effectiveness of this hybrid protest model - physical mobilization paired with digital strategy - is evident in recent global events. A striking example occurred in Nepal, where youth-led movements sought to challenge the very foundations of the political system. Driven by deep-seated frustration with government corruption, a perceived lack of accountability and miswictive policies, thousands of young citizens organized to demand structural change. What began

as peaceful, localized matters quickly escalated into a widespread movement as young activists utilised decentralized digital tools like Discord servers and Instagram channels to coordinate their actions.

This movement bypassed traditional, behind-the-scenes political practices, demonstrating a rejection of institutionalized opacity. The scale of these protests reached a point where public spaces were occupied, roads were blocked, and the functioning of parliament was effectively disrupted, proving that this generation is both willing and able to confront established authority directly when they feel their voices are being ignored. The Nepalese movement highlights a key trait of Gen Z activism: the interweaving of non-violent ideals with a sophisticated understanding of digital security to protect both physical participants and online communities.

Closer to home, the Northeast region of India, particularly Assam, has long served as a center for similar waves of youth-led activism. Here, the focus of protest has frequently centered on complex issues

of regional identity, citizenship, and the protection of indigenous rights. During the intense movements surrounding the citizenship Amendment Act (CAA), the youth of the region stood at the forefront of the resistance, transforming university campuses into dynamic hubs for political debate and social discourse. In these settings, activism was elevated through cultural expression - art, music, and localized slogans were utilized as potent tools to communicate grievances and build solidarity. These movements underscored a crucial reality; for Gen Z, activism is merely just a detached political statement; it is deeply personal, rooted in their lived experiences and cultural heritage.

THE DIGITAL FRONTIER AND THE GLOBAL NETWORK:

The growth of digital platforms has made it easier for people to organize and raise their voices globally. Young activists can now share ideas quickly and connect with others across the world.

CONCLUSION : A NEW ERA OF TRANSFORMATION:

Gen Z is boldly raising its voice and bringing change in new ways, using digital tools and creative methods. Unlike earlier generations, they combine online awareness with real-world action, making a strong impact on society.

They are not waiting for change but actively creating it. Their unity, creativity and determination show that the future of activism will be shaped by their voices and efforts.

WAAW in the middle east

— Abhisekh Sah

INTRODUCTION

The Middle East has long been a region of geopolitical tensions, wars, and power struggles. In recent times, rising hostility between Iran and Israel, along with the strategic involvement of the United States, has created a situation of extreme instability. Although a full-scale war has not yet broken out, continuous military threats, indirect attacks, and political confrontations have made the region highly volatile. These tensions are not limited to the Middle East alone — they have serious economic and strategic consequences for countries like India.

BACKGROUND OF THE CONFLICT

The roots of the Iran-Israel conflict lie in ideological, political and strategic differences. Iran does not recognize Israel and openly opposes its existence, while Israel considers Iran a major threat, especially due to its nuclear program.

After the Islamic Revolution of Iran, Iran adopted a strong anti-Israel stance. Over the years, Iran has supported groups like Hezbollah and Hamas, which are opposed to Israel. On the other hand, Israel has carried out intelligence operations and airstrikes targeting Iranian military positions, especially in Syria.

The United States plays a crucial role by supporting Israel with advanced weapons, financial aid, and diplomatic backing, while imposing economic sanctions on Iran. This triangular tension has shaped the modern conflict.

ROLE OF THE UNITED STATES

The United States acts as a major power in the Middle East:

- It provides military and technological support to Israel.
- It maintains military bases in Gulf countries.
- It imposes economic sanctions on Iran to restrict its nuclear program.

The US aims to maintain balance in the region while protecting its own strategic and economic interests, especially in oil trade and security.

MAJOR TURNING POINT : KILLING OF IRAN'S SUPREME LEADER

A major escalation occurred when Iran's Supreme Leader, Ayatollah Ali Khamenei, was killed in a massive joint airstrike carried out by the United States and Israel in February 2026.

- The attack targeted key Iranian military and nuclear facilities.
- Several top Iranian officials were also killed.
- This operation marked a shift from indirect conflict to direct high level military confrontation.

This event shocked the world and triggered immediate retaliation from Iran.

IRAN'S RETALIATION AND GLOBAL ESCALATION

Following the killing of its leader, Iran launched a large-scale retaliatory attack:

- Iran fired hundreds of missiles and drones targeting Israel and US military bases.

- US bases in countries like UAE, Qatar, Bahrain, and Saudi Arabia were targeted.

- Iran claimed it attacked multiple U.S. military installations across the Middle East.

In the United Arab Emirates, missiles targeted U.S. airbases such as Al Dhafra, causing damage and casualties.

Reports suggest that Iran even suggested targeted dozens of U.S. bases across the region simultaneously, showing the scale of escalation.

STRATEGIC IMPORTANCE OF THE STRAIT OF HORMUZ

The Strait of Hormuz is one of the most important oil routes in the world. A large portion of the global oil supply passes through this narrow waterway.

Iran has restricted and at times blocked the passage of ships, especially those linked to the United States and its allies, as part of the ongoing conflict. However, it is allowing limited or permission-based passage, particularly to countries considered non-hostile, such as India, China, Russia, along with essential goods like food and energy supplies.

This selective control shows that Iran is using the Strait as strategic and economic tool. This situation can disrupt global oil supply, increase fuel prices worldwide, and affect international trade routes.

IMPACT ON INDIA

1. Rising oil prices and economic pressure

India imports more than 80% of its crude oil, much of it from the Middle East. Any disruption in the Strait of Hormuz directly affects India by increasing petrol and diesel prices, causing inflation and putting pressure on the Indian economy.

2. Safety of Indian workers abroad

Millions of Indians work in Gulf countries like UAE and Saudi Arabia. In case of war their safety becomes a major concern. India may need to conduct evacuation operations and remittances (money sent to India) may decrease.

3. Trading and Shipping Disruptions

The Middle East is a key route for India's trade. Conflict can delay shipments, increase transportation costs and affect import-export business.

4. Diplomatic challenges for India

India maintains good relations with both Iran and Israel. During the conflict India must follow a balanced diplomatic approach and it cannot openly support one side. India must protect its national interests carefully.

CONCLUSION

The Middle East conflict has now entered a dangerous phase with direct military confrontation, leadership assassination, and widespread retaliatory attacks. The killing of Ayatollah Ali Khamenei and Iran's large scale response have significantly escalated tensions. The strategic importance of the Strait of Hormuz makes the situation even more critical for the global economy. For India, the consequences are serious in terms of energy security, economic instability and the safety of its citizens abroad. Therefore, peace in the Middle East is essential not only for the region but for the entire world.

INDIA WOMEN'S CRICKET TEAM

भारत

worked very hard and made India proud on the international stage.

Many talented players have become role models for young girls. Mithali Raj, one of the greatest captain, led the team with confidence and calmness. Harmanpreet Kaur is known for her powerful batting, while Smriti Mandhana is loved for her elegant shots. Their performances have helped the team gain respect all over the world.

INDIA WOMEN'S CRICKET TEAM

— Sneha Paul .

The India Women's national cricket team is one of the most inspiring teams in the country . These players have shown that cricket is not only for men but for everyone who has passion and dedication . Over the years , they have worked very hard and made India proud on the international stage .

Many talented players have become role models for young girls . Mithali Raj , one of the greatest captain , led the team with confidence and calmness . Harmanpreet kaur is known for her powerful batting , while Smriti Mandhana is loved for her elegant shots . Their performances have helped the team gain respect all over the world .

The team has played in many big tournaments like ICC Women's Cricket World Cup. Even though they have faced tough challenges, they never gave up. In 2025, India won their maiden ICC Women's Cricket World Cup as hosts, defeating South Africa by 52 runs in the final. Their journey shows courage, team work and strong determination. Today's Women's cricket in India is growing fast. More girls are taking interest in the sport and dreaming of playing for the country. The Indian women's cricket team is not just about winning matches, but also about breaking barriers and inspiring the next generation.

PARALYMPICS

- Neha Choudhary.

The Paralympics are among the most inspiring international sporting events in the world, highlighting the strength, determination and talent of athletes with physical, visual and intellectual impairments.

Conducted every four years immediately after the Olympic Games, the Paralympics are organized by the International Paralympic Committee. These Games are not just about competition, they symbolize equality, inclusivity and the power of the human spirit.

The origin of the Paralympics can be traced back to 1948, when Ludwig Guttmann

organised a small sports event for World War II veterans with spinal injuries. His aim was to promote physical rehabilitation through sports. This initiative gradually expanded and led to the first official Paralympic Games in Rome in 1960. Since then, the event has grown into a global phenomenon with participation from over 160 countries.

The Paralympics include a wide range of sports such as athletics, swimming, wheelchair basketball, para-badminton and para-cycling. Athletes are grouped into different classifications based on the type and severity of their disabilities, ensuring fair competition. These games focus on ability rather than disability and showcase exceptional levels of skill, discipline and perseverance.

Countries like China, USA and Great Britain have consistently performed well in the Paralympics. Over the years, India has also emerged as a strong contender, achieving remarkable success and gaining international recognition.

India's performance in Paralympics —

- ↳ India made its Paralympic debut in 1968.
- ↳ Murlikant Petkar won India's first gold medal in 1972 (swimming).
- ↳ Deendra Thajharia became the first Indian to win two gold medals in Paralympics (javelin throw).
- ↳ Anam Lekhara created history by winning gold in shooting at the Tokyo Paralympics 2020.
- ↳ India achieved its best-ever performance in the Tokyo Paralympics 2020, winning multiple medals across different sports.
- ↳ Growing awareness, better training facilities and government support are helping Indian para-athletes excel globally.

Beyond sports, the Paralympics play a vital role in changing society's mindset towards disability. They encourage respect,

equal opportunities and inclusiveness in all aspects of life.

In conclusion, the Paralympics are more than just a sporting event - they are a powerful celebration of courage, resilience and determination. They inspire millions across the globe to overcome challenges and prove that true strength lies in never giving up.

এম এবিবি শাক

- Bhami

খাদ্য সমৃদ্ধি

হয়। জাতি-জাতি-এর স্বাস্থ্যে

আচার-বিচার, স্বাস্থ্য-স্বাস্থ্যের প্রতিফলন
হয়। বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থা জাতির আচার-
বিচার, বিশ্বাস, কৃষিকলার প্রতিফলন হৈছে।

জাতিপতির স্বাস্থ্য সংস্থা ২০২ বিবি
শাক খোঁজার পরামর্শ বিশেষ গুরুত্বপূর্ণ।
এই পরামর্শ বিশেষকে বঙ্গালী বিশ্ব স্বাস্থ্য
পালন করা হয়। এই দিনত মানুষে বিভিন্ন
বিভিন্ন শাক-সবুজ কষি একেলগে স্বাস্থ্য

এম এবিব শাক

— Bhairabi Konwar

বহুশাল বিহু অসমীয়া জাতিৰ উন্নয়নৰ
উদ্দেশ্য, জাতি-ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে অসমীয়া
স্বাভাৱে বিহু উদ্দেশ্য পালন কৰে। বহুশাল
বিহুৰ নাম শুনিলেই অসমীয়াৰ মন-প্ৰাণ
নাচি উঠে, হিয়া উল্লাহে নৰ্বৰা হয়।
সেয়ে অসমীয়াৰ জাতীয় উদ্দেশ্য বুলি বিহুক
কোৱা হয়। জাতীয় উদ্দেশ্যৰ স্বাক্ষৰে জাতিৰ
আচাৰ-বিচাৰ, অজ্ঞতা-অসংস্কৃতিৰ প্ৰতিফলন
হয়। বিহুৰ স্বাক্ষৰে অসমীয়া জাতিৰ আচাৰ-
বিচাৰ, বিশ্বাস, কৃষ্টি-কলাৰ প্ৰতিফলন হৈছে।

ভাৰোপাৰি অসমীয়া স্বস্বাক্ষৰ ২০২ বিহু
শাক খোৱাৰ পৰম্পৰা বিকাশ প্ৰকল্প পূৰ্ণ।
এই পৰম্পৰা বিকাশকৈ বঙালী বিহুৰ স্বস্বাক্ষৰ
পালন কৰা হয়। এই দিনত মানুহে বিভিন্ন
ধৰণৰ শাক-সাগুৰ কৰি একেলগে ব্যক্তি খায়।

এইটো কেবল এটা আদ্যাভ্যাস নহয়, ই প্রকৃতির
 ঠিকঠাক মানুহৰ এডীৰ অৰ্ধকৰ প্ৰতীক। লোক-
 বিশ্বাস অনুসৰি ২০২ বিবি আৰু আন আৰীৰ
 সুস্থ থাকে আৰু নানা ৰোগৰ বাবে ৰক্ষা পোৱা
 যায়। এই আৰুসুস্থ আঁঠোৰণত এওঁ-ঘৰত
 অহা পোৱা যায় আৰু ই-প্ৰাকৃতিক
 গুৰিৰ এক উৎকৃষ্ট উৎস। ইয়াৰ জৰিয়তে
 মানুহে প্ৰকৃতিৰ দানক অমান জনায় আৰু
 নিজৰ জীৱন-ধাৰণাৰ ঠিকঠাক আয়োজন ৰাখে
 ইয়াৰ লগতে এই পৰম্পৰাই অস্বাস্থ্য
 আয়োজন ৰাখে। মানুহে একেলগে আৰু
 আংগ্ৰহ কৰে আৰু ভাগ-বতৰা কৰি যায়।
 এইটো অস্বাস্থ্য লোক-আপুতিৰ এক সুন্দৰ
 দিশ যি ভাজিও অমানভাৱে প্ৰাকৃতিক।
 ঠিকঠাক ২০২ বিবি আৰু এই লোক-পৰম্পৰা
 অস্বাস্থ্য আপুতিৰ এক অস্বাস্থ্য আংশ, যাক
 অস্বাস্থ্য কৰা আৰু দাখিল।

২০২ বিবি আৰু নাম -

মানিহুনি, নৰসিংহ, দোৰোন, কলহৌ,
 মছলী, পদিনা, মধুআলো, আটি বাঁহুৰি,
 হেদাইলতা, কু-টেঙা, উৰুী, বেজাৰ, পানীলাউৰ
 আৰু,

বঙালীৰ আং, কচুখোৰ, মালভোগ আৰু,
কৰ্ণালৰ স্কিচ, ডেৰ্টফুল, চজিনাৰ পাৰ, পিছালি
পালো, তিতাফুল, তেঁকুৰি, বনতুলসী, লাই,
লফা, পালোচুকা, বাবৰি, নলটোঁড়া, বেঙেনা,
বিলাহী, ব্ৰাহ্মী, শুকলতি, ম্যানবনিয়া, বাহক
তিতা, লাইজাবৰি, তিতা কৰেলা, ম্যাননিম,
ডেৰ্টই- তিতা, হেলচী, টেঁকীয়া, নেফাফু,
পিছালি, মুতৰা, হাতীমুতৰা, বৰথেকোৰা,
জৈটুলি পৰা, কলপচলা, পিছালি কুৰ্বী,
পুনৰ্ণা, বৰটোঁড়েচি, অৰু টোঁড়েচি, নেহেতি,
তিয়াঁহ, মৰলীয়া, বৰফুল, মৰিচা, দুপৰটোঁড়া,
চুকা, হোমি, মৰাপাট, কচু, ওলকচু, বিশাল্য-
-কৰনী, টোঁড়া মৰা, জিলমিল, অৰিহুহ, লাচৰ্ণি,
বগা পুৰৈ, বঙা পুৰৈ, কনবিলাহী, হোদেলুৰা,
তিম্বা, বিৰিঙালতা, কলমো, আৰুফুল, বেঙেৰাজ,
চজিনা, চোংমৰা, মূলা, কাঁ আলু, শিমলু
আলু, শোৰালি, মিঙাপাৰ, লাভু মনি,
চমানবৰিয়াল, কাথ-আচোৰা, কোঁচুৰালতি,
কুৰুলি, মিঠা মৰা, ফুটকলা, হোমডেউকা,
আংলতি, জাওমোঁড়েকা, মজ, লৰবৰুকা, টুপুৰীলতা,

NORTHEAST

CUISINE

- Alpana Goswami

Introduction

Northeast cuisine reflects the diverse food culture of the eight states of Northeast India. It is known for its simplicity, nutritional value, and use of local ingredients. Rice is the main staple, eaten with vegetables, fish, and meat. Unlike other Indian cuisines, it uses less oil and fewer spices, focusing on natural flavors. Fermented foods are also an important part of this cuisine.

Climate and Geography

The climate and geography of Northeast India strongly influence its food habits. The region has hills, forests, rivers, and a humid climate, which provide fresh vegetables, herbs, and fish. Due to the rainy weather, people often preserve food through fermentation. Cooking methods like boiling, steaming, and smoking are commonly

used, making food light and easy to digest.

Core Staples and Ingredients

Rice is the main food, eaten in various forms.

Green leafy vegetables and bamboo shoots are widely used. Fermented foods such as fermented soybean and fish are

common. Meat and fish, especially pork are popular. The region is also known for the spicy Bhut Jolokia (ghost pepper). Compared to other regions, dairy products are less used.

Cooking Methods

Cooking in Northeast India is simple and traditional. Most dishes are boiled, steamed, or smoked, which helps retain nutrients and uses very little oil. Fermentation is also widely practiced. Frying is rare, and the methods used are healthy and eco-friendly.

Representative State Specialities

Each state has its own unique dishes. Assam is known for khar and masor tenga. Nagaland is famous for smoked pork with bamboo shoots.

Meghalaya has jadoh, while Manipur is known for eromba and chak-hao kheer. Arunachal Pradesh offers thukpa and zan. Mizoram prepares bai, Tripura has mui bokok, and Sikkim is known for momos and gundruk.

Cultural Aspects

Food in Northeast India is closely connected to culture and traditions. Each community has its own cooking style, passed down through generations. Sharing food is common and helps build unity and strong social bonds.

Health Benefits

Northeast cuisine is healthy due to simple cooking methods and low oil use. It includes vegetables, herbs, fish, and meat providing essential nutrients. Fermented foods improve digestion and gut health. Overall, it promotes a balanced and healthy lifestyle.

Conclusion

Northeast cuisine is unique, simple, and nutritious. It reflects the region's culture, environment, and traditions. With fresh ingredients and traditional methods, it offers healthy and natural food that supports a balanced diet.

भारत की त्रि-सेवा शक्ति

प्रतिबन्ध

निम्नलिखित प्रश्नों का उत्तर देना है।
 त्रि-सेवा शक्ति का अर्थ है, जो कि तीनों सेनाओं एक साथ मिलकर काम करती है, जो
 उनकी सामूहिक शक्ति को गुना बढ़ाती है। त्रि-सेवा की सबसे प्रमुख
 गतिविधियों में प्राशिक्षण प्राप्त करती है और आपसी समन्वय को
 बढ़ावा देती है। इसके अलावा, आपदा प्रबंधन में भी त्रि-सेवा की
 भूमिका अत्यंत महत्वपूर्ण होती है। बाढ़, भूकंप या चक्रवात जैसी प्राकृतिक
 आपदाओं के समय ये सेनाएं सहज और क्वाव कार्य में तेजी से
 जुट जाते हैं।

आधुनिक युग में त्रि-सेवा गतिविधियों में तकनीक का उपयोग
 भी तेजी से बढ़ा है। ड्रोन, सैटेलाइट और साइबर सुरक्षा जैसे क्षेत्र अब

भारत की त्रि-सेवा शक्ति

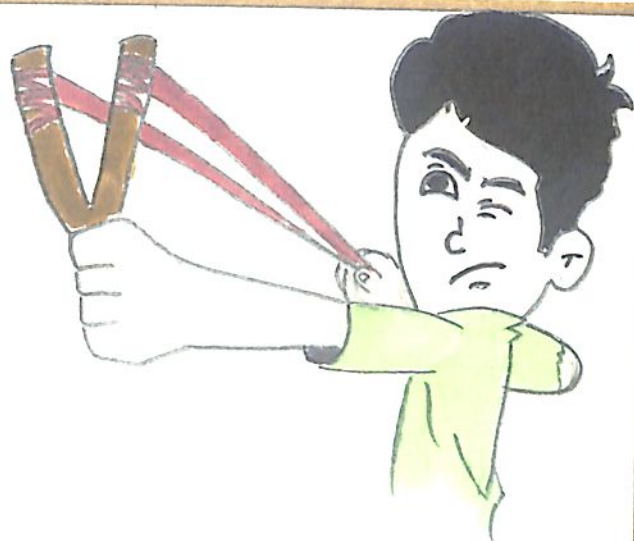
भारत की राष्ट्रीय सुरक्षा का आधार अन्की मजबूत सैन्य व्यवस्था है, जिसे तीन प्रमुख सेनाओं - भारतीय थल सेना, भारतीय नौसेना और भारतीय वायु सेना - के संयुक्त रूप में जाना जाता था। इन तीनों को मिलाकर "त्रि-सेवा" कहा जाता है, बल्लते वैश्विक परिदृश्य और आधुनिक युद्ध की चुनौतियों को देखते हुए इन सेनाओं के बीच तालमेल और सहयोग पहले से कहीं अधिक महत्वपूर्ण हो गया है।

त्रि-सेवा का मुख्य उद्देश्य तीनों सेनाओं की क्षमताओं को एकजुट कर देश की सुरक्षा को और मजबूत बनाना है। थल सेना जहाँ भूमि पर दुश्मनों से मुकाबला करती है वहीं नौसेना समुद्री सीमाओं और व्यापारिक मार्गों की रक्षा करती है। दूसरी और वायु आकाश से सुरक्षा प्रदान करती है और त्वरित कार्रवाई में महत्वपूर्ण भूमिका निभाती है, जब ये तीनों सेनाएं एक साथ मिलकर काम करती हैं, तो अन्की सामूहिक शक्ति कई गुना बढ़ जाती है। त्रि-सेवा की सबसे प्रमुख गतिविधियों में प्राथम्य प्राप्त करती है और आपसी समन्वय को बेहतर बनाती है। इसके अलावा, आपदा प्रबंधन में भी त्रि-सेवा की भूमिका अत्यंत महत्वपूर्ण होती है। बाढ़, भूकंप या चक्रवात जैसी प्राकृतिक आपदाओं के समय ये सेनाएं राहत और क्याव कार्यों में तेजी से जुट जाते हैं।

आधुनिक युग में त्रि-सेवा गतिविधियों में तकनीक का उपयोग भी तेजी से बढ़ा है। ड्रोन, सैटेलाइट और साइबर सुरक्षा जैसे क्षेत्र अब

सैन्य संचालन का महत्वपूर्ण हिस्सा बन चुके हैं। इसके साथ ही, आतंकवाद विरोधी अभियानों और अंतरराष्ट्रीय शांति मिशनों में भी त्रि-सेवा की सक्रिय भागीदारी देखी जाती है, जिसमें संयुक्त राष्ट्र के शांति मिशन भी शामिल हैं। अंततः भारत को त्रि-सेवा केवल युद्ध की तैयारी तक सीमित नहीं है, बल्कि यह देश की संप्रभुता, सुरक्षा और वैश्विक प्रतिष्ठा का प्रतीक है, जिसे 'सेनाओं' का संयुक्त प्रयास ही भारत को एक शक्ति और सुसज्जित राष्ट्र बनाता है।

বংমন

- Bismita Baruah

শৈশৱ বুলি ক'লেই চকুৰ আগত সেই উঠে এখন নিৰ্দোষ আৰু স্বৰ্গ লগা পৃথিৱী, য'ত দুখবোৰ আছিল শ্মশ্ৰুতীয়া আৰু আনন্দবোৰ আছিল আবাসস্থলীয়া। সেই শৈশৱৰ আটাইতকৈ স্বৰ্গৰ সঙ্গী আছিল দেউতাই বজাৰৰ লৰা আৰু দিয়া সেই বিশেষ আলোচনীখনৰ - 'বংমন' আজিৰ দৰে হাতত আঁঠুফোন, টেবলেট বা ইন্টাৰনেট ইন্টাৰনেট নথকা সেই দিনাবোৰত 'বংমন' আছিল আমাৰ বাবে এক আলৌকিক পৃথিৱীৰ দুৱাৰ। আঁঠুৰ শেষত আলোচনীখন কেতিয়া আহিব, তাৰ বাবে কৰা অপেক্ষাটো আছিল এক অনন্য স্বাদকথা।

অন্য পৰিলে আজিও চকু সোমোৰি উঠে কৈনৌকো নতুন কাগজৰ সুবাস লৈ আমি আলোচনীখনৰ পাতবোৰ লুটিয়াইছিলোঁ। 'বংমন'ৰ প্ৰতিটো

পৃষ্ঠা আছিল বিদ্যায়োৰে ডেৰ। তাৰ মাজত থকা
 স্মৃতিবোৰ পাড়ি কেতিয়াবা আবেগী কোঁতুৰকাষ পাড়ি
 অকালে অকালে মিলিমিলাই - হাঁহিছিলোঁ। ছবি
 অঁকা শিশুনাটো দেখিলেই - হাতত গেঞ্জিলচাল
 কুলি লৈছিলোঁ - আৰু অৰু অৰু লিখনীবোৰ পাড়িয়েই
 হয়তো আমাৰ স্নাত প্ৰথম বাৰৰ বাবে ধাঁড়তি
 পাড়ি লৈ উঠিছিল।

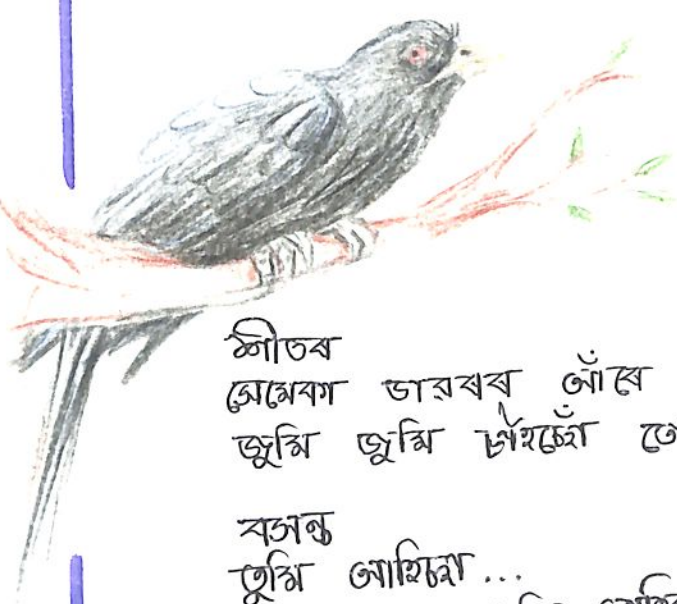
আজি এই হাতলিখন আন্দোলনীখন প্ৰভুত
 কৰিবলৈ লওঁতে মোৰ কলমৰ আগে আগে যেন
 সেই পুৰনি স্মৃতিবোৰ উঠি উঠিছে। 'সংসন'
 বোৰলৈ এখন শিশু আন্দোলনী নাছিল, ই আছিল
 আমাৰ কল্পনাৰ আৰম্ভণি ডেৰ বৰা এখন
 বৰীণ চিনা। তাৰ পৰাই মোৰি মিকিছিলোঁ
 জীৱনক কোনোবোৰ হাঁহিৰে সজাব লাগে, কোনোবোৰ
 হাঁহিৰে অৰু অৰু কথাত আনন্দ বিচাৰিব লাগে
 আৰু কোনোবোৰ নিচৰ স্নাত অৰু বোৰক আশ্বৰ্যে
 স্নাতা গাঁথিব লাগে। সেই চিয়ঁহিৰ আশ্বৰ্যে
 মাজেই লুৰুৱাই আছিলো আমাৰ হেজাৰটা
 স্নোণ। কিন্তু আজি সেই দিনবোৰ কুল
 অমুঠি হৈ থাকিল। অমুঠি লগত সবটো
 স্নানি হ'লেও, "সংসন" কিন্তু স্নানি নহয়।
 - ই আজিও আমাৰ হৃদয়ত এটা নষ্টালজিয়া
 হৈ জীয়াই আছে।

POEM

poem

আপেক্ষা

- বৈদ্যনাথ বসু

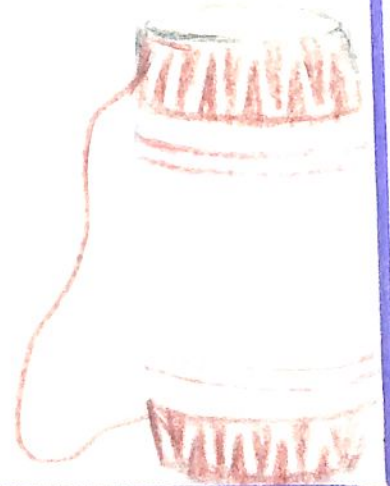
সীতল
মেঘেৰা ভাৰৰৰ ঠাঁয়ে ঠাঁয়ে
জুগুনি জুগুনি চাঁহুচোঁ গোন্ধাৰ,

বসন্ত
তুগুনি গোহিচো...
ঝাঁ জগনো তুগুনি গোহিচো !

ষ'ৰা
জায়ে বৈ দিগ্ন
স্বুগা স্মৃতাৰ গান্ধোদ ধনিৰে
গোন্ধাৰ জোদৰি জায়ে ।

সৌৰ্য্য দেৱা....
গোন্ধাৰ গোপগনৰ বাৰ্তা আঁঠি
জালত সুগুনি - কেতুকীয়েও গোন্ধাৰ
উৎসৰ্গাৰে স্মৃতিছে...

লাজত স্বুগা ঢাকি,
কৰ্মী পাহিতিয়েও,
স্মিচকিমাছ হাঁহিছে ।

শৈল্পীয়া শুনিয়া
গাঁৱৰ তালিয়ে-গালিয়ে
পিলিঙা ডেকাৰ কিৰিলি....
স্বৰ্গৰ পিচিট টটি
চেন্নাটিয়েও
নাচনীক উদ্দেশ্য
কেনেকি বিহুগীত্বে গাঁৱ দিলে....

গৌৰি, জুতি, স্নানতীয়ে
অকৃতিৰ জেউজীয়া বিহাৰ গাঁৱত
সুৰুগা চৰালে.....

গাঁৱ দাবুৰিয়েও স্বৰ্গ-হালধি
ন অগ্না দিঙিত জাঁৰি
গোহঁতৰ বনাই জ্বোৱা কোঁচা পিচা ধাৰালৈ
শোহালিলৈ তাপলি স্নেলিছে....
খালিত খিলখিলাই টেচিছে
খলিহনা, দৰিকণা

জোছ !
কি স্বাদবজা.....

ঘন চুবুৰীৰ
জোক নাচনীৰ গাত
সুগাৰ খেঙ্গাচনি,
গাম্বাৰ
জোনবিৰি, জেগনবিৰি
ওঁচত বহুস্বৰুৰি
জোক দুই স্বৰ্গ জেতুকাৰে শুৱনি ।

দেখিছা
টেলি, পেঁপা, গগনৰ
চেয়ে চেয়ে স্বৰ্গ গাঁৱৰ সাতৰোৰ
কেনেকি নাচিছে ?

কাঁচাৰুৰ গাখৰি
নৈৰ প্ৰাৰম্ভ খেৰোচ,
মোৰ লীও হৈ অৰিছে
উন্নতা.....

পুৰাৰ ব'দ কাঁচলিত বহি
হুন্নিলা কি জাৰি আছা ?

চোৰাটোন জোৰা
এই জোঁজে প্ৰবৃগতিৰ
বৰ্ধীন চঞ্চলতা.....

হুল

— শিরাঞ্জুল রাসকটকী

জীবন

ইচ্ছাকৃত অংশম্ভাশ পনিব
পাৰি জ্ঞানো ?

লোকাৰি

ই হেলো দুদিনীয়া ?

নশ্ব,

প্রকৃত্তে ইচ্ছাৰ অম্বুজ

স্মাশ্র এদিন

কিন্তু স্মৃতি নাহৰ এক শিখমাৰ বায়ে

ই অসমৰ

প্রতিদিনে আমি এক নতুন জীবন লাভ
কৰি

প্রতিদিনেই আমি স্মৃশ , কেমন শব্দ
স্মাশ্রোঁ হৃদয়ৰ

স্মৃতি বস্তু জ্বলি থকালৈকে আমি অন্ধৰ
এই স্মৃতিত আছে অজ্ঞপ্ত বহুসং.....

অজ্ঞপ্ত হাঁহি, অজ্ঞপ্ত কানোন

অজ্ঞপ্ত পৃথং, অজ্ঞপ্ত পাপ

আৰু অজ্ঞপ্ত স্মৃতি

কিন্তু স্মৃতি.....

ই জানো

আজীবন ?

এই জীবনত

ঘদি ভুল হৈছে.....

আৰু পুনৰ শূৰ্য্যৰ লোকাৰি

স্মৃতি ইয়াৰ পৰা এক

নতুন শিক্ষাত্তে লব পাৰি.....

কিন্তু.....

এই শিক্ষা অন্তহীন নেকি বাৰু

নবীন এক শিক্ষাৰ বাবে

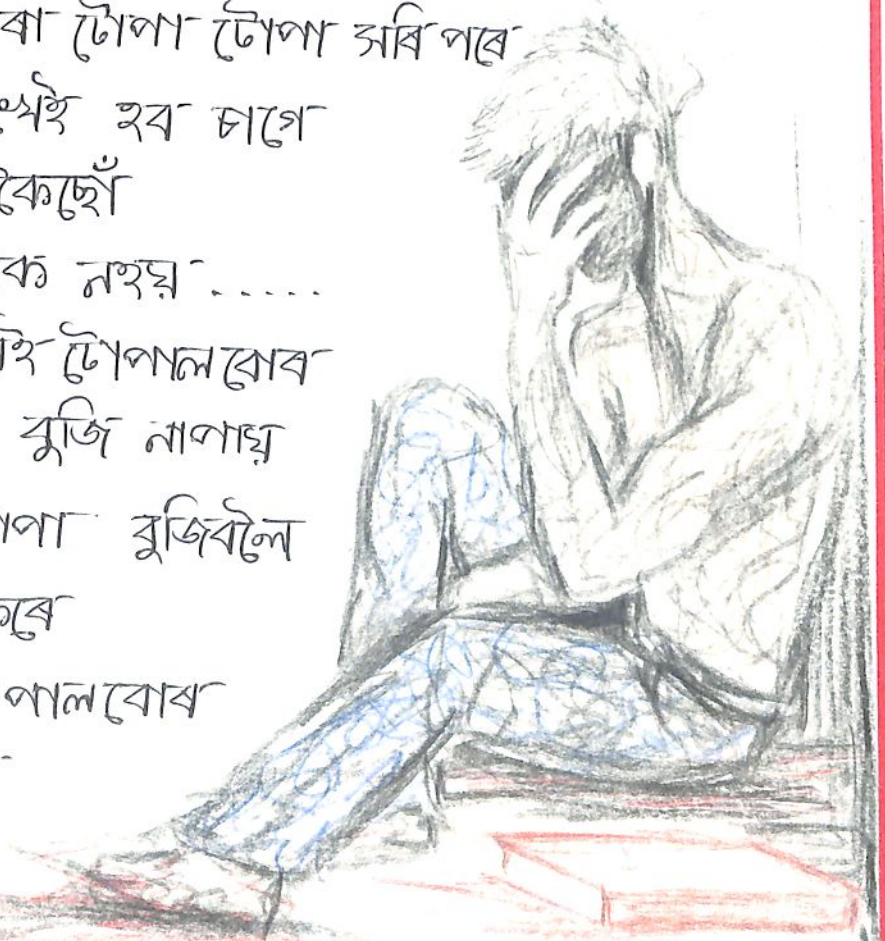
বাৰে বাৰে ভুল কৰাটো

প্ৰয়োজন নে ?

কবিতা

— শিৱাঞ্জন বৰকটকী

কবিতা প্ৰজন প্ৰেমিকহে লিখিব পাৰে
স্বই প্ৰায়েই লিখোঁ
কিন্তু স্বই প্ৰেমিক নহয়
মনৰ বেদনাবোৰ কবিতাকারে
কলিজাৰ পৰা টোপা টোপা সৰি পৰে
সেইয়া দুখেই হব চাগে
সেইবাবে কৈছোঁ
স্বই প্ৰেমিক নহয়
কবিতাৰ সেই টোপালবোৰ
কোনোৱেও বুজি নাপায়
আছিলে টোপা বুজিবলৈ
চেষ্টা নকৰে
কাৰণ টোপালবোৰ
বৰণহীন

কোনোও লেখক

প্রকাশ যদি দুই চাই

শুভিয়ার অনুপ্রাণ হব,

কিন্তু নাই কারো সময় নাই

কেবল মই হে লেখক,

সেইবারে বৈঠক

মই প্রেমিক নহয়.....

মনস্ব ভিত্তত আছে অজস্র কবিতা

কিন্তু মই নিলিখি

কারণ সেইবার কোনেও বুজি নাপাই

মদ্য মই লিখিবই নাজানো

সেইবারে বৈঠক

মই প্রেমিক নহয়.....

কবিতা প্রার্থেই লিখি

কিন্তু মোর মনত মোরমাই থকা প্রতিটো

কবিতা কাব্যে কাব্যে কবিতাই নহয়.....

THE

CHASE

— Firuj Phatowali

I fell on roads I could not see,
With broken hopes inside of me,
Each step I took felt hard and slow,
Like seeds unsure if they would grow.
But every fall became my guide,
A quiet strength I found inside,
Through storms of doubt, I learned to stand,
And shape my dreams with steady hand.
Now rising high, I clearly see,
Those failures built the best in me,
For every loss had led the way,
To brighter dreams I hold today.

LOVE

FOR

NATURE

- Firuj Phatowali

Beneath the sky so wide and blue ,
I walk where gentle breezes blew ,
The whispering trees , the rivers flow ,
Fill my heart with a peaceful glow .
The flowers bloom in colours bright ,
Dancing softly in golden light ,
Birds sing songs both sweet and free ,
Painting joy for all to see .
Oh nature , dear , my heart's true friend ,
Your beauty feels like it won't end ,
In every leaf and shining star ,
I find your love , both near and far .

Where Roots Remember Light

In quite places
the mind
grows -
like branches
no one sees

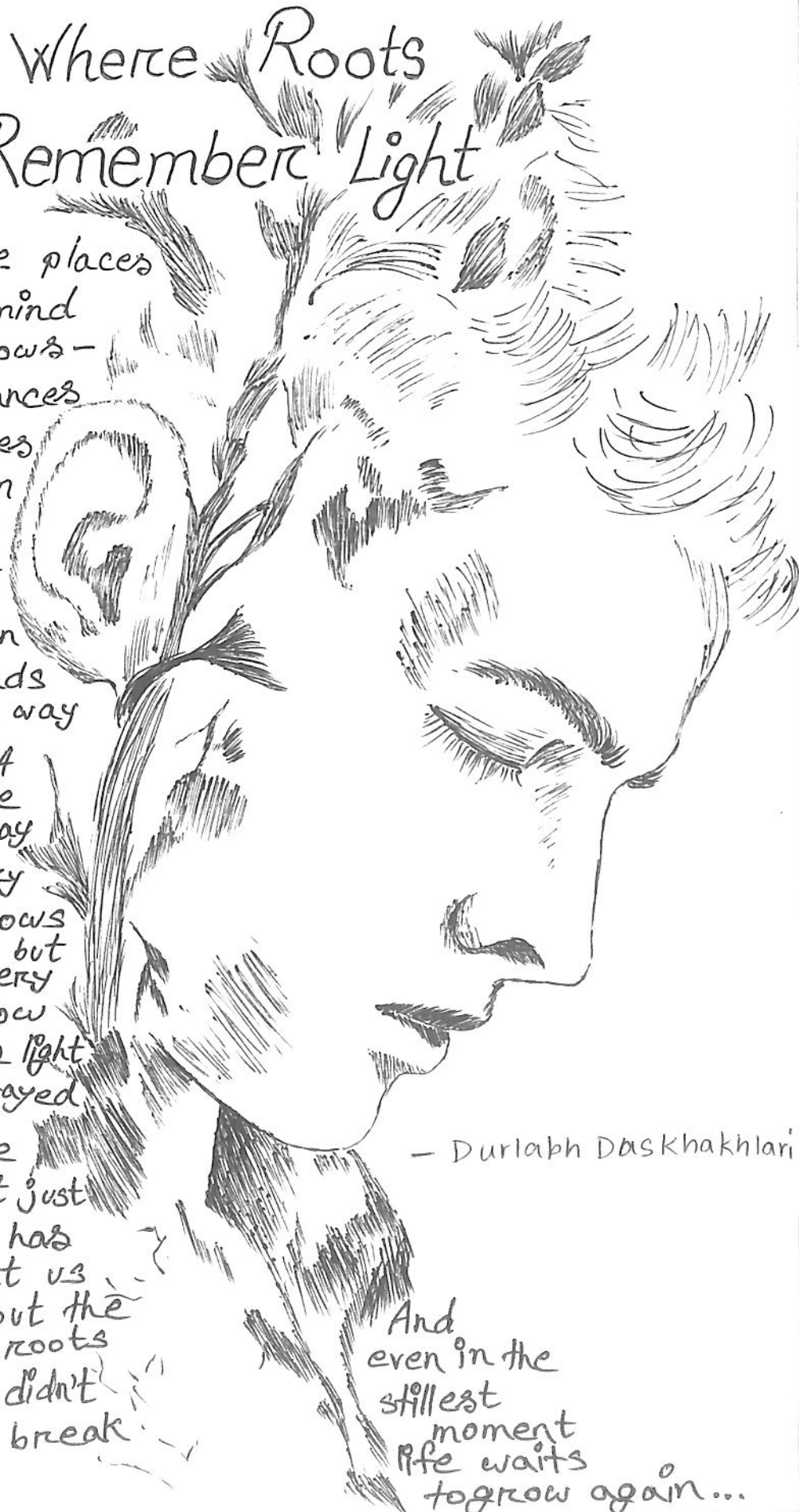
From
cracks
wrapped in
sorrow
Soft green
still finds
a way

A
face
may
carry
shadows
but
every
shadow
knows the light
once stayed

We are
not just
what has
hurt us
but the
roots
that didn't
break

And
even in the
 stillest
moment
Life waits
to grow again...

- Durlabh Das Khakhari

তুমজাং শৃংগলৈ যাত্ৰা

A TRIP TO TUMJUNG PEAK

- Mihir Nandi

পাহাৰৰ কোঁকো-কোঁকো পহু, নুঁৱলীৰ লুকাওকু আৰু
চৌদিশে কেৱল মেউকীয়া - প্ৰমাই হৈছে উত্তৰ-কাছাৰ
পাহাৰ বা ডিমা হাচাও। কোহতীয়াকৈ অধমৰ পৰ্যটন
জ্ঞানচিত্ত দিশেষ চৰা লাও কৰা অহল অতি মনোমহা
গাওঁ হৈছে তুমজাং গাওঁ। কলেজৰ মন্ত্ৰণাৰ মাজৰ পৰা
আহৰি উলিয়াই নু-বান্ধনীৰ মৈত্ৰ কৰা এই যাত্ৰা
আছিল মোৰ কীরনৰ অন্যতম স্মেৰ্ত অতিক্ৰমা।

যাত্ৰাৰ আৰম্ভণি :-

আহুৱি ০৪:০০ মান বজাত আমি বাহুবৰ্গীয়াৰ
পৰা 'জোলাকী' নামৰ বাছৰে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিলোঁ।
ৰাতি ২:০০ মান বজাত আমি ডিমা হাচাওৰ হামলুং
গাঁৱত উপস্থিত হৈছিলোঁ কিন্তু ৰাতি হোৱাৰ বাবে আমি
সকলোৰে বিজ্ঞান হোৱাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিলোঁ। হোঁলৈখন
ডিমা হাচাওৰ পৰা অলপ বিতৰ্ক আছিল।

হাম্বলুৰ সেই হোলোখনৰ পৰা আয় ৩০ কিঃ মিঃ
 নিলগিত অৱস্থিত সেই ভূমজাং গাওঁ । আমি পুৱাই হাম্বলু
 চহৰৰ পৰা যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিলোঁ । বাটত ঘোৱা
 প্ৰতিটো মূহুৰ্ত্তই আছিল সিহৰপকাৰী । সেফালে ওখ
 পাহাৰ আৰু অনফালে দ খাঁয়ে, মাজে মাজে মেঘে
 আমাক চুই হৈছিল ।

ভূমজাং গাওঁৰ বৈশিষ্ট্য :-

ভূমজাং ক্লেবল এখন গাওঁয়েই নহয়, ই প্ৰকৃতিৰ এক
 বিৰল উপহাৰ । সেই গাওঁখন মূলতঃ কুৰি সম্ভ্ৰাহাৰ
 লোকসকলৰ বাসস্থান । ইয়াৰ বিশেষ আকৰ্ষণসমূহ হৈছে

- দৰিপাটি দৰিৱেশাঃ গাওঁখন অতি দৰিকাৰ আৰু শান্ত
 কাঠ আৰু বাঁহেৰে সজা ইয়াৰ ঘৰবোৰৰ শৈলী দেখিলে
 চকু জুৰাই যায় ।
- আতিথ্যঃ ইয়াৰ মানুহবোৰ অতি সৰল আৰু
 অতিমিপৰায়ণ ।
- মেঘৰ ৰাজ্যঃ ভূমজাংক পালেই 'মেঘৰ মাজৰ গাওঁ'
 বুলি কোৱা হয় । ওচৰত থকা ওখ পাহাৰৰ শৃংগবোৰ
 দৰা জ্বলি চালে সেহে লাগে যেন আমি কোনো এখন
 গুহীৰীৰ ওচৰতহে আঁছোঁ ।

প্ৰাকৃতিক লৌক্য আৰু ট্ৰেকিং :-

যিগৰলো ট্ৰেকিং কৰি ওলে পায়, তেওঁলোকৰ বাহু ভূমজাং
 প্ৰাৰ দৰে । আমি গাওঁখনৰ পৰা কিছু ওপৰলৈ পাহাৰ
 টেঙে খোজ কাঢ়ি হৈছিলোঁ । ওপৰৰ পৰা দেখা গিয়া
 শচাওৰ সেই দুশ্য শব্দৰ দ্বাৰা বৰ্ণনা কৰা অসম্ভৱ ।

দুৰৈৰ পৰাছিল পৰ্বতমালাৰ দৃশ্য আৰু বজহৰ সুখৰিয়ে অমল
সকলো লগলগি দুৰ বৰি দিছিল ।

সঁটা পাহাৰীয়া জোৰাদ :-

প্ৰমাৰ ঠাকুৰে আমি ছাৰীয়া খাদ্যৰ জোৰাদ কৈছিলো ।
পাহাৰীয়া কলবাম্বুত গৰম গৰম পলুৰা ব্যঞ্জন আৰু
পাহাৰীয়া চাহৰ জোৰাদ আছিল অগন্য । ইয়াৰ সঁহৰ
গাৰুৰ আঙুৰা আৰু পলুৰা চাউলৰ ভাণ্ডৰ জোৰাদ
আজিও কিতাপ লৈচি আছে ।

সাগৰপি :-

তুমহাং প্ৰমাৰে হোক কিৰাই দিলে য়ে শান্তি বিচাৰি
আমি যত দুৰলৈ যাব নালাগে, আমাৰ অসমৰ সুকুত
দেশ নহতো চাই আছে যিয়ে আশ্বাৰ শান্তি দিলে ।
যদি আপুনি কোলাহলৰ পৰা সঁহৰি অকৃতিৰ নিবিড়
আলিৰি বিগৰে, তেখে জিমা হাচৰুৰ বই- কুদগাওঁখন
আপোনাৰ বাবে এক উপযুক্ত গন্তব্যস্থান হয় ।

आशा

भोसले

- Abhisekh Sah

आशा भोसले भारतीय संगीत जगत की एक अमूल्य धराहर हैं। उनका जन्म 8 सितम्बर 1933 को महाराष्ट्र के सांगली में हुआ था। उनके पिता दीननाथ मंगेशकर एक प्रसिद्ध शास्त्रीय गायक और रंगमंच कलाकार थे, जिनसे उन्हें संगीत की प्रेरणा मिली। बचपन में ही पिता के निधन के बाद परिवार की जिम्मेदारी उनके कंधों पर आ गई, और इसी कारण उन्होंने बहुत छोटी उम्र से ही गाना शुरू कर दिया, अपनी बहन लता मंगेशकर को साथ उन्होंने संघर्ष के दिनों में फिल्मों दुनिया में अपनी पहचान बनाने की कोशिश की।

आशा भोसले को गायकी की सबसे बड़ी खासियत उनकी बहुमुखी प्रतिभा है। उन्होंने हर तरह के गीत-चाहे वह रोमांटिक हो, गज़ल हो, भजन हो या फिर पॉप-हर शैली में अपनी आवाज़ का जादू बिखेरा है। खासकर आर. डी. बर्मन के साथ उनकी जोड़ी बेहद प्रसिद्ध रही, जिसने हिंदी सिनेमा को कई यादगार गीत दिए। "पिया तू अब तो आज", "दम मारो दम" और "इन आंखों को मरती" जैसे गीत आज भी लोगों के दिलों में बसे हुए हैं। उनकी आवाज़ में एक अलग ही नज़ाकत और ऊर्जा है, जो उन्हें अन्य गायकों से अलग बनाती है।

अपने लंबे करियर में आशा भोसले ने हजारों गाने गाए और अनेक पुरस्कारों से सम्मानित हुईं, जिनमें पद्म विभूषण और कई फिल्मफेयर पुरस्कार शामिल हैं। उन्होंने न केवल हिंदी, बल्कि कई भारतीय और विदेशी भाषाओं में भी गाने गाए हैं। आज भी उनकी आवाज़ नई पीढ़ी के लिए प्रेरणा बनी हुई है। आशा भोसले का जीवन यह सिखाता है कि मेहनत, लगन और आत्मविश्वास के बल पर कोई भी व्यक्ति अपने सपनों को साकार कर सकता है।

12 अप्रैल 2026 को 92 वर्ष की आयु में उनका निधन हो गया, जिससे पूरे देश में शोक की लहर फैल गई। उनके निधन से भारतीय संगीत जगत को एक अपूरणीय क्षति हुई है। अपने लंबे करियर में उन्होंने हजारों गाने गाए और अनेक पुरस्कारों से सम्मानित हुईं, जिनमें पद्म विभूषण और कई फिल्मफेयर पुरस्कार शामिल हैं। आज भी उनकी आवाज़ और उनके गीत लोगों के जीवित हैं, और उनका जीवन आने वाले पीढ़ियों के लिए प्रेरणा बना रहेगा।

Boong

- Bhairabi Konwar

Director - Lakshmipriya Deni

Language - Manipuri

Release date - 19 september,
2025

Production - Excel entertainment, Chalkboard
entertainment, Suitable pictures

cast - Gungun kipgen, Bala Hijam,
Angom Sanamatum, Vikram Kochhar

Runtime - 94 minutes

Award - BAFTA 2026 - Best children's &
Family film (first Indian film
to win a BAFTA)

Opening / Introduction -

Lakshmipriya Deni's debut film Boong
does not announce itself loudly. It arrives

quietly, like a child sitting beside you who has seen far too much of the world but still chooses to believe in miracles. In an era of loud, overproduced cinema, *Boong* is a radical act of restraint - a film that whispers and in doing so makes you lean in closer than any blockbuster ever could.

Released in select Indian cinemas on 19 September 2025. *Boong* is a Manipuri language coming of age drama produced by Farhan Akhtar and Ritesh Sidhwani. Excel Entertainment. It went on to make history at the 79th

British Academy Film Awards in February 2026, becoming the first Indian film ever to win the BAFTA for Best Children's and Family Film - defeating major international productions including *Zootopia 2* and *Lilo & Stitch*.

The award was not a surprise to those who had seen it. It was, if anything, long overdue.

Story & Plot -

The story follows a young boy, Boong who lives with his mother Mandakini, in the Imphal valley. His father, Joykumar had left home to run a small furniture shop in the border town of Moreh and then fell silent, no phone calls, no letters, no words. Rumours begin to swirl that he may be dead. But Boong refuses to accept this.

Determined to give his mother the best gift ever, Boong comes up with a plan. He will bring his father home. Joined by his best friend Raju, he sets off towards Moreh, a journey that takes two children through the landscape of a conflict-torn region, across cultural borders and at one point even across the actual border into Myanmar. A small journey, innocent in its beginning, gradually reveals deeper truths about family loss and the fragile yet powerful hope children hold onto.

Themes & social commentary —

One of the most impressive aspects of the film is how it deals with serious issues in a subtle way. The story is set against the backdrop of social and ethnic tensions in Manipur, but it never becomes too heavy or political.

For me, the friendship between Boong and Raju is the heart of the film. Despite differences and difficulties, it shows how children are free from the prejudices that often divide adults.

Cultural significance —

In my opinion, it is impossible to discuss Boong without acknowledging its historical importance. The BAFTA win marks a watershed moment not only for Manipuri cinema but for all of North East Indian cinema, a region whose stories have for too long remained invisible to the rest of the country and the world. That this recognition came for a film that did not

compromise its language, its landscape, or its cultural specificity makes it all the more significant.

Director Lakshmi Priya Devi has said that *Boong* was inspired by her grandmother's folktales and is dedicated to the resilience of the people of Manipur. This origin shows in every frame. The film is not made for an outside audience it is made for and about a specific community and that particularity is precisely what makes it universal. The most local stories, told with enough truth and care always are.

Final verdict —

Overall *Boong* is the kind of film that reminds you why cinema exists. It does not dazzle or overwhelm. It simply sits with you, even after it ends. It may look like a film for children, but it also questions the adult world in a very real way. Even though it's a regional film, the emotions feel universal and for a debut, it comes across as very mature and confident.

—Bridika Priyadarshini Seka

WHITE NIGHTS

Name of the Book: *White Nights*
(Russian: *Belyye nochi*)

Author: Fyodor Dostoevsky

Publisher: First published in *Notes of the Fatherland*

Publication Year: 1848

Genre: Short Story / Sentimental Fiction / Psychological Fiction

About the Author:

Fyodor Dostoevsky is widely regarded as one of the greatest psychologists in world literature. Writing *White Nights* early in his career, before his exile to Siberia and his later "big" novels like *Crime and Punishment*, he was already obsessed with the internal lives of outcasts. He specializes in the "underground" man, i.e., the people who live on the margins of the society and retreats to their own mind to survive the coldness of reality.

About the Book:

White Nights by Fyodor Dostoevsky is a short story, but it doesn't feel small. It is simple in plot, but not really simple in what it is trying to say. The story follows a lonely narrator who meets a girl, Nastenka, over a few nights, and in that short time, he builds something in his mind that feels much bigger than what is happening around him.

What stood out to me first is how the narrator thinks. He is not just lonely in the normal sense, but almost comfortable in his loneliness. He lives more in his imagination than in reality, and when he finally meets someone, he doesn't exactly respond to her as a real person, but more like an idea or possibility. This makes the reader question what he feels is genuine love or just an extension of his habit of dreaming.

What is captivating is how quick everything happens. In just a few nights, the narrator goes from complete isolation to emotional attachment and then back to loneliness. This rush makes the ending more impactful and shows how fragile his happiness was from the beginning.

The ending itself is not dramatic in the usual sense, but it leaves a strong impression. Instead of anger or bitterness, the narrator ends with a kind of acceptance, even gratitude. This is unusual and raises the question of whether he truly understands reality or is still interpreting everything through his dream-like mindset.

Overall, *White Nights* is less about love and more about psychology of loneliness and imagining. It makes one think about how much of what we feel is actually real, and how much of it is just something we create to fill a gap in our lives.

It is a short read, but it stays with you, mainly because it does not give clear answers. Instead it leaves us slightly uncomfortable, questioning the narrator rather than fully sympathizing with him.

STORY

Story

অপ্রাপ্তি

— জৈবী কোঁৱৰ

বিয়া ঘৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে হঠাতে চিনাকি
চিনাকি লগা উদ্ৰ মহিলা গৰাকীক দেখি IPS
বিষয়া অনুৰণ বহুৱা ক্ষুণ্ণক স্তম্ভ হৈ ব'ল।
আজি পোকৰ বছৰ পাছতে তেওঁৰ চলাচলবিহীন
চকুৱে তুল কৰা নাই। বাৰাণ্ডাৰ এডুকৰ পৰা
তেওঁ একেথাৰ আন কেইবা গৰাকী মহিলাৰ
সৈতে থিয় হৈ কথা-পাতি থকা উদ্ৰ
মহিলা গৰাকীলৈ চাই ব'ল। একেই স্নেহ
ধূলায়া স্মৃতিখন। বয়সৰ চাপৰ জানুৱাজনীৰ
সুন্দৰতা অলপ ম্লান পৰি গৈছে। অসমতকৈ
অলপমান অকত হ'ল। সুলিৰেণুচা পিছে
আগৰ নিচিনাই দীঘল। কিছুকি য়াই হাঁহি
হাঁহি ৰেগন টলকত অনুৰণ বহাৰ পৰা উঠি
গ'ল স্নেহ কথা নিজেই গল্প নাপালে।
একেৰেবে বহোতলিলৈ নাহি মহিলা সকলৰ

দশমত থিয় হৈ পিছফালৰ পৰা ওঁওঁ সৰ্ব্বকৈ জ্ঞাতিনে-
শিমা! তুমি ইফাত? তেওঁৰ সন্মোৰ্ণনত এটা যেন
বিশেষ উল্লেখ প্ৰকাশ পালে।

ইফাতে কোনোবাই তেওঁক গৈ বিশেষ সন্মোৰ্ণন
মতত প্ৰিথকশিমা বান্ধিবলৈ যত্নত পালে। চকুৰে
দুয়ো দুয়োনে চাই থাকিল। বহু কাহ্ন কৰা মুক্তিও
তেওলোকৰ মুখৰ মত পোলাল। প্ৰিথকই চাদৰীখনৰ
আঁচনেৰে ধাৰে ধাৰে মুখখন সাজিল। কিবা এটা গৰ্ব্ব
বেদনাই যেন দুয়োজনকো মুগ্ধ কৰিলে। এটা সন্মোৰ্ণন
নিজকে সংসৃত কৰি উদ্দেশ্যে সন্মোৰ্ণন দৰে প্ৰিথকক
সুধিলে - 'গোমাৰ জন্ম?' শিমা! মূৰ দুটিয়াই গৈ
জান বুলি জনাইল।

তেমতে জ্ঞানেশ্বৰ জাহি পোৱাত সন্মোৰ্ণনে মানুহৰ
হাই - উৰনয় হ'ল। ইফানে অনুৰণৰ বিশেষ চৰকাৰী
কাৰ্যৰ বাবে দিল্লীলৈ যাব লগা আছে, দুবাৰ দিনৰ
বন্ধুৰ ছোৱালী বিয়ানে এদৰা নাহিলে বহুয় বুলি
আছিল। তেওঁ প্ৰিথকক এনেকুৱা অৱস্থাত এৰি
যাবলৈ সন্মোৰ্ণনে কোনোবাকো সন্মত ছোৱালী গৈ
অনুৰণৰ প্ৰথম আৰু শেষ জন্মপোৱা আছিল।
ছোৱা বিয়াত বহুত প্ৰতিভা দিনতেই সি গৈ
স্বত্বিৰে সুৰাছিল।

মনতে কোনো লগ পোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে অনুৰণে
প্ৰিথকক নিজৰ ফোন বন্ধৰতো দি মৰমেদকৈ বিয়া
ঘৰৰ পৰা ওলাই গাড়ীত বহিছিল। গাড়ীত গৈ যাব

স্বপ্নায়তন নবপ্রজন্মৰ তৰুণশিল্পী বিজ্ঞত শ্ৰীশ্ৰীশ্ৰী
এটি গীতৰ বানিয়ে অনুৰণৰ বুকুৰ কোমোকাৰ্মি-
মিত বাৰুকৈয়ে মুন্দিয়াইছিল।

বুকুৰে মাজতে ছুন্নি মন মোৰ
দিচকত ছুন্নি বহুদূৰ
মিজৰাৰ দৰে ছুন্নি মোছা য়ে
সিৰ সিৰে মোৰ বক্ত হৈ.....

অনুগম

- Bhairabi Konwar

শেষ চিঠি

চিঠিখনে লিখি শেষ কৰি তাই প্ৰায়ত ভৰত
নুশুভিলে।

জানিছিল কোনেও এতি নাই।

তহানিও লিখিছিল কাৰণ কিছুমান কথা
বুকুত বাহিৰে লিখি হৈ গায়।

राहुल का नया साफर

- मेला चौधरी

दिल्ली के एक नामी कॉलेज में राहुल नाम का इंजीनियरिंग स्टूडेंट तीसरे साल में पढ़ रहा था। शुरू में तो वह क्लास टॉपर था, लेकिन दूसरे साल से प्रोजेक्ट्स और असाइनमेंट्स के बोझ तले ढब गया। रात-रात भर जागकर कोड लिखता, लेकिन बम्ब आउट नहीं होते। तनाव में दोस्तों से भी दूर हो गया।

संकट की घड़ी -

एक शाम लाइब्रेरी में अकेला बैठे राहुल लैपटॉप स्क्रीन को घूर रहा था। आँखें लाल, हिमाग सुन्न, तभी पुश्ता प्रैक्टर अजय आया, "भाई, ये क्या हाल का रखा है? चल कैंटीन चलें।" राहुल ने मना किया, लेकिन अजय ने हाथ पकड़ कर ले गया। कैंटीन में चाय के साथ अजय ने अपना पुश्ता नोटबुक निकाला - वही प्रोजेक्ट का बेसिक समाधान था। "देख, अकेले मत लड़, समय बाँट - सुबह कोडिंग, दोपहर दोहराव, शाम ग्रुप डिस्कशन।"

परिवर्तन की शुरुआत -

अगले दिन से राहुल ने प्लान बदला। सुबह 6 बजे उठना, नोट्स बनाना, दोस्तों के साथ ग्रुप स्टडी, असफल कोड को फ्लिप न कर

हार मानना, बल्कि डिबग करना सीखा। प्रोफेसर से सबल पढ़ने की हिम्मत जुटाई। धीरे-धीरे उसका कोड क्लिन होने लगा।

जीत का पल -

समिस्टर प्रोजेक्शन में राहुल की टीम ने उसे दिया, प्रोफेसर ने कहा "ये परफेक्ट इंटीग्रेशन है!" A+ ग्रेड मिला, कॉलेज फेस्ट में प्रोजेक्ट अवॉर्ड भी जीता, राहुल अब टॉपर्स में शुमार हो गया।

सीख -

पढ़ाई ने सबल होने की निष्ठा से मेहनत करे समय प्रबंधन सीखो, दोस्ती-भ्रुजों की मदद लो। असफलता को सीढ़ी बनाओ, धैर्य बखो - सफलता निश्चित है।

A WORLD

WITHOUT US

- Monjit Nath

Ritwik lived in a polluted city where grey skies and dirty air were normal. One day, he found a strange glowing key near a banyan tree. That night, a shimmering door appeared in his room.

He stepped through.

On the other side was a perfect world - clean air, clear river, green forests, and peaceful animals. There were no humans, yet everything thrived in harmony.

A voice spoke from nature, "This is Earth without humans."

Ritwik felt both wonder and guilt. "Why show me this?" he asked.

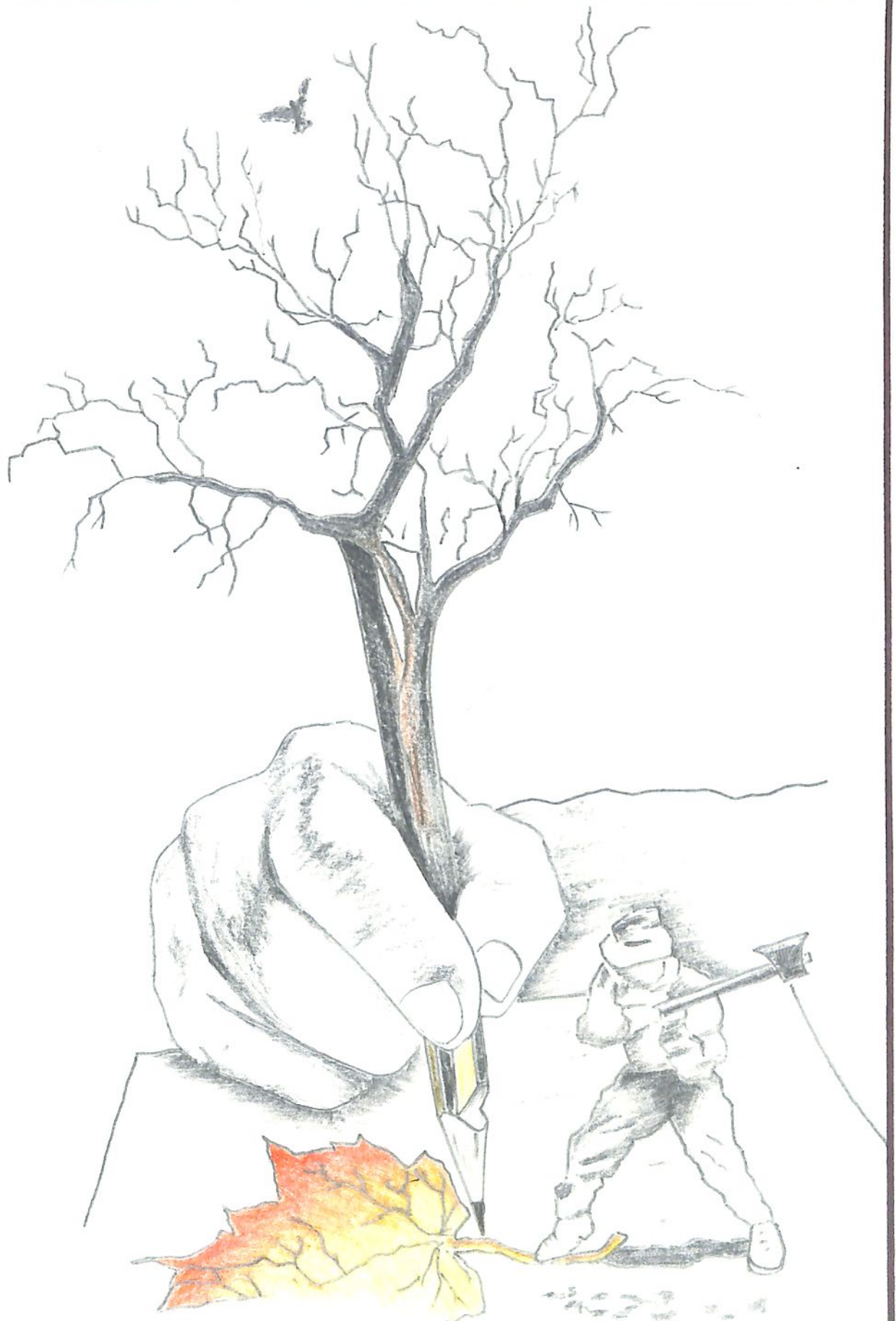
"Because your world is still alive," the voice replied. "You can abandon it.... or change it."

When Rikick returned, nothing had changed - but he had. He began planting trees, reducing waste, and encouraging others.

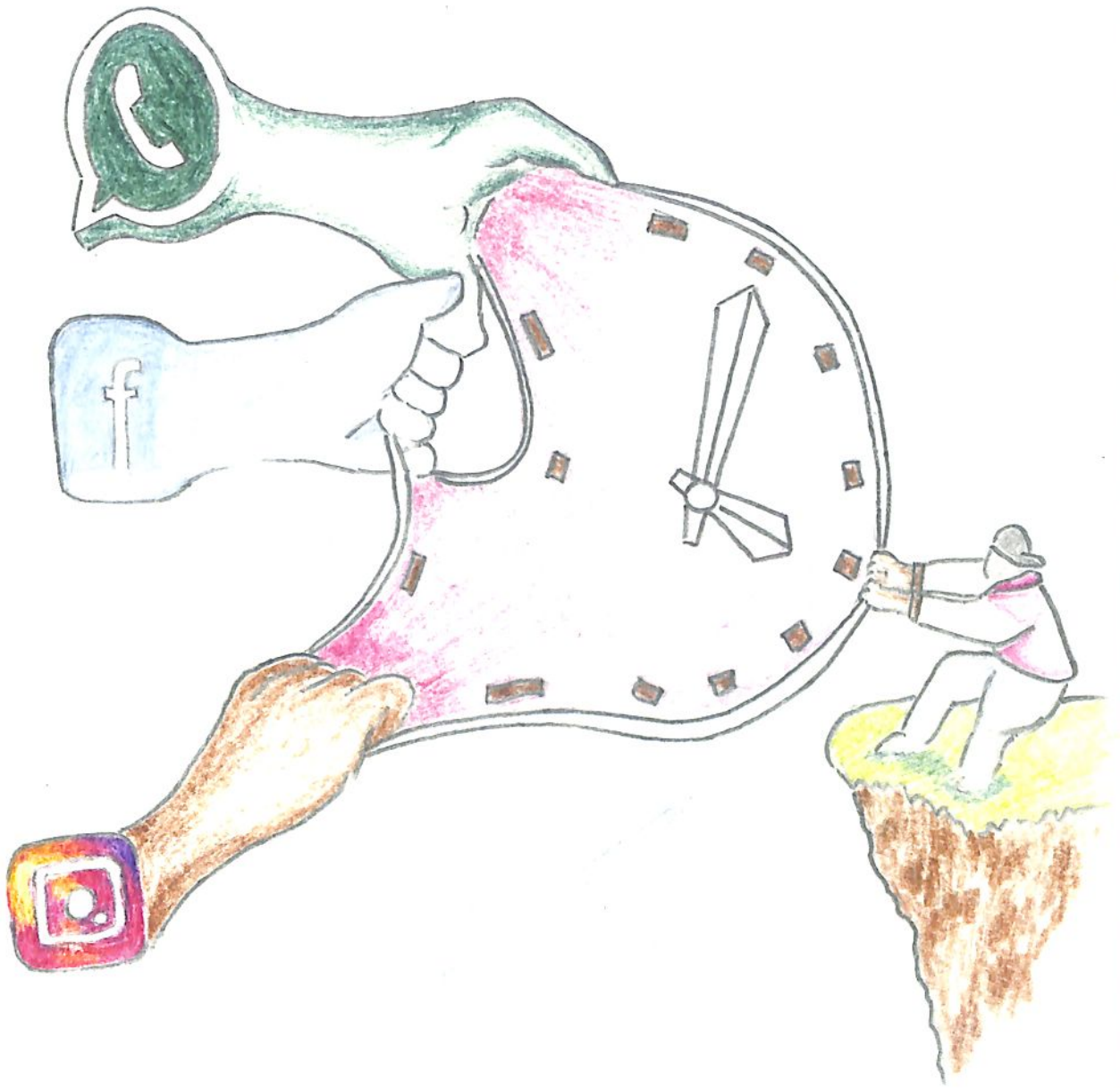
The world wasn't perfect.

But it was no longer hopeless.

ART

Derclabh Das Khakhlory

Durlabh Das Khakharci